

Pressemeddelelse: Valgplakater systematisk fjernet af ukendte gerningsmænd

Mandag den 17. oktober indgav Tom Gillesberg, kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds, en anmeldelse til Københavns Politi, da en meget stor del af hans opsatte valgplakater var blevet fjernet af ukendte gerningsmænd. Det drejer sig om mindst 143 plakater der var ophængt i København, bl.a. foran Christiansborg, på Holmens Bro, Højbro bro, Knippels Bro, Christmas Møllers Plads, KUA Parkering, Rundkørsel ved Tom Kristensens Vej, Rundkørsel ved DR Byen og Metro st. ved Fields.

Tom Gillesberg, som har stillet op ved fire tidligere Folketingsvalg, er "rystet, men ikke overrasket over, at disse udemokratiske metoder er taget i brug i den danske valgkamp". "Det er tydeligt, at der er nogle, der ikke ønsker at vælgerne skal se og høre om mit kandidatur. De mener nok, at det er en frækhed, at jeg med udsagnet "Stop NATOs krige" stiller spørgsmål ved den danske og vestlige militære støtte til fortsat krig i Ukraine. Jeg foreslår i stedet at man presser på for en fredsftale, som kan bane vejen for samarbejde med bl.a. Rusland og Kina, så vi kan skabe fred gennem udvikling i stedet for at lægge endnu et land i ruiner, som det er sket i Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien.

Når statsminister Mette Fredriksen, med opbakning fra andre ledende partier i Folketinget, kan annoncere et nationalt kompromis, hvor man beslutter at øge de danske militærudgifter med 12 milliarder kr. om året, for at vi kan mobilisere til kamp mod Rusland, uden at der er nogen form for offentlig debat eller diskussion, så har man ikke brug for kritiske

røster som mig. Man har ikke lyst til en diskussion om, hvad de økonomiske og sociale konsekvenser af den kæmpeudskrivning vil blive, og man har ikke lyst til at diskutere, om det nu også er rigtigt, at den nuværende energi- og inflationskrise skyldes Rusland, som Mette Fredriksen hævder det, eller er resultatet af politiske beslutninger, som den danske regering har været med i.

Man ønsker heller ikke, at der bliver sat spørgsmålstegn ved fortællingen om, at krigen i Ukraine skyldes "Ruslands uprovokerede aggression imod Ukraine", på trods af, at den har sine rødder i et vestligt orkestreret statskup i Ukraine i 2014, der forårsagede de efterfølgende oprørstendenser på Krim og i delstaterne Donetsk og Luhansk, og 8 års militære kampe i Ukraine. Man ønsker heller ikke en diskussion om, at den fortsatte vestlige optrapning over for Rusland i Ukraine har skabt en situation, hvor sikkerhedspolitiske eksperter vurderer, at faren for atomkrig tilmed er større, end den var ved Cubamissilkrisen for 60 år siden."

Læs min udtalelse: Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

Læs også en erklæring jeg har underskrevet, som er en invitation til en kommende videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG. Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden. Torsdag den 27. oktober kl. 16

"Jeg havde allerede, da jeg valgte at stille op til valget en frygt for, at de danske medier allerede var blevet så kontrollerede og ensrettede i deres opbakning til den officielle fortælling til støtte for NATO, at enhver dækning af min kampagne var udelukket. Jeg valgte alligevel at stille i håbet om, at Danmark endnu ikke er forfaldet til blot at være endnu en bananrepublik, der blindt parerer ordre fra London og Washington."

"Med hensyn til hvem der står bag nedtagningen af mine valgplakater, så har jeg ikke nogen beviser for, hvem der står bag, hverken regeringen eller andre der måtte være interesseret i, at jeg bliver tiet ihjel".

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, stiller op som kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds ved folketingsvalget den 1. november 2022, som han har gjort det ved folketingsvalgene fra 2007 og fremefter. Han har tidligere fået et begrænset antal stemmer men stor opmærksomhed på grund af sine berømte plakater, der har sat de store spørgsmål på dagsordenen som "Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat" i 2007, "Glass/Steagall eller kaos" i 2011, "Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig" i 2015 og "Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden" i 2019.

USA's tidligere ambassadør i Sovjetunionen, John Matlock, insisterer på, at USA skal presse på for at få en våbenhvile i Ukraine

Den 17. okt. 2022 (EIRNS) – "Den eneste praktiske mulighed for at stoppe de nuværende kampe [i Ukraine] ville være at opnå enighed om en våbenhvile", skriver USA's tidligere ambassadør i Sovjetunionen, Jack Matlock, i dag i {Responsible Statecraft}. "Som den væsentligste våbenleverandør til Ukraine bør USA tilskynde ukrainerne til at indvillige i en våbenhvile. Som initiativtager af de mest restriktive

sanktioner mod Rusland, bør USA anvende sin indflydelse på at tilskynde Rusland til at indgå i oprigtige forhandlinger under en våbenhvile.”

Matlock siger, at forhandlingerne både skal være private og involvere en genoplivning af det amerikansk-russiske diplomati, som er blevet vanskeliggjort af udvisningerne af diplomater fra begge nationer.

Matlocks forslag udspringer fra hans vurdering af, at vi må forkaste ræsonnementet om, at Ukraine ved bedst, både fordi de ukrainske ledere ikke véd, hvad der er bedst for det amerikanske folk, samt fordi “under krigens stress er [de] ikke nødvendigvis de bedste til at bedømme deres egne ultimative sikkerhedsinteresser.”

Eksempelvis, i forhold til emnet “om USA bør støtte det ukrainske mål om at genoprette kontrollen over alt det territorium, som det blev tildelt, da Sovjetunionen brød op”, ræsonnerer Matlock, at “hvis forfølgelsen af dette mål fremskynder den gradvise ødelæggelse af Ukraine, er det naturligtvis ikke i Ukraines interesse.” (<https://responsiblestatecraft.org/2022/10/17/on-ukraine-the-u-s-is-on-the-hook-to-find-a-way-out/>)

Jack F. Matlock Jr.

Four recent events have put the war in Ukraine on a distinctly more dangerous course.

– The Russian annexation of four additional Ukrainian provinces blocks compromise solutions that were feasible earlier.

– The disabling attacks on both North Stream pipelines make it impossible in the near term to restore Russia as the principal energy supplier to Germany, even if the war in Ukraine should be miraculously ended.

– The Ukrainian attack on the bridge to Crimea gave Russia a

pretext to escalate attacks on Ukrainian civilian targets.

– The Russian retaliatory attacks on civilian targets are certain to do more damage to Ukraine than Ukraine can do to Russia.

The leaders of both Russia and Ukraine have set impossible goals. In fact, not a single participant in the war in Ukraine has espoused a goal that can restore peace in the area. Russia's recent incorporation of four Ukrainian provinces into the Russian Federation will not be accepted by Russia's neighbors or by most European powers.

Given the passions aroused by the war and its atrocities, Ukraine, even with NATO support, cannot create a stable, functioning state within all the borders it inherited in 1991. If Ukraine tries to regain these territories by force and is encouraged and empowered by the U.S. and NATO to do so, Russia (and not just President Putin) will very likely demolish Ukraine in retaliation. Reality trumps illusion whenever the two conflict.

And if war should stop with the destruction of Ukraine – Kyiv and Lviv leveled as Grozny once was – that would assume that escalation does not involve the use of nuclear weapons. If the Russian leader feels convinced that the U.S. and “Western” goal is to take him out, what is to prevent him taking out others as he goes?

What Went Wrong

It did not have to happen. When the Cold War ended (by negotiation, not by victory) and the USSR fragmented into 15 separate countries (because of pressures from the inside, not from without), Europe was suddenly whole and free, the goal of U.S. and NATO policy during the Cold War. If the future stability and prosperity of Europe were to be ensured, the principal task was to build a security system covering all the countries of Europe.

But a succession of American presidents, from Clinton to Trump, chose instead to enlarge NATO, to trash arms control treaties that ended the Cold War, and to enlist former Soviet republics in a military alliance that excluded Russia. Benjamin Abelow summarized the portentous events in his insightful *How the West Brought War to Ukraine*.

The war might have been prevented – probably would have been prevented – if Ukraine had been willing to abide by the Minsk agreement, recognize the Donbas as an autonomous entity within Ukraine, avoid NATO military advisors, and pledge not to enter NATO. Nevertheless, what was possible even as late as January 2022 may not be possible now. The Russian annexation of additional territory raises the stakes. But the longer the war continues the harder it is going to be to avoid the utter destruction of Ukraine.

America's Security

We Americans can only admire the valiant resistance Ukrainians have mounted to the Russian invasion and should be proud that we have been able to support their defense. Everything possible should be done to make sure that Ukraine survives as an independent state. But that does not mean that Ukraine has to recover all the territory it inherited in 1991. In fact, given all the passions aroused by the war and what preceded it (the violent change of government in 2014 that many Russians considered a coup d'état organized by the United States), the population in some areas is likely to resist a return to Kyiv's control.

Some will argue that the United States has a moral obligation to support whatever the Ukrainian leaders demand since "they know best." No, they do not know best what is in the security interests of the American people, and that should be the primary concern of any American government. They also, under the stress of war, may not be the best judges of their own ultimate security interests.

I was ambassador to the Soviet Union in 1990 when the Lithuanians declared their independence from the Soviet Union. The United States had never recognized the annexation of Lithuania, Latvia, and Estonia by the Soviet Union, so the Lithuanians requested immediate U.S. recognition of their independence. I had total sympathy with the Lithuanian aspirations but had to explain that it would be a mistake to do so until Lithuania was in fact free. Why? Because, in 1990, U.S. recognition would almost certainly have precipitated a Soviet crack-down which the U.S. could not counter without risking nuclear war.

The Lithuanians, along with their Baltic neighbors, kept their demands for independence peaceful. The U.S. privately kept pressure on the Soviet Government to refrain from using force, and the USSR State Council recognized the independence of Lithuania and its two neighboring countries in September 1991, freeing them legally before the rest of the Soviet Union broke up.

The issue with Ukraine and Russia of course is not recognition of independence but whether the U.S. should support the Ukrainian goal to restore its control over all the territory it received when the Soviet Union broke up. If pursuit of that goal precipitates the progressive destruction of Ukraine, it is obviously not in Ukraine's interest.

Effect on the World

The fighting in Ukraine continues and intensifies while the world is still struggling with the covid-19 pandemic and remains vulnerable to mutations and new pathogens, while global warming is producing ever more destructive effects. Meanwhile, migrations caused by famine, flood, war, and misgovernment are overwhelming the capacity of even the richest countries to absorb the afflicted. And to all of that one must add the threat of Armageddon, a nuclear holocaust – something no rational leader would risk. But rationality

cannot be assumed in either domestic or international politics today.

Europe's position will be severely tested during the upcoming winter as the result of drastically curtailed trade with Russia, particularly when it comes to energy. Increasingly, European publics are likely to blame the United States for policies that fuel inflation and bring on economic recession, especially as their currencies weaken against the dollar. The U.S. sanctions on Russia will be seen by many as self-serving attempts to dominate Western Europe.

A new iron curtain is now being imposed on Russia – this time by Western policy – even as the United States announces more measures to confront and “contain” an assertive China. This will result, inevitably, in more cooperation between Russia and China. Also, the increasing use of economic sanctions to achieve political purposes will encounter push-back with a greater volume of international trade conducted in national currencies other than the U.S. dollar.

As Europe is weakened and more countries suffer from U.S. sanctions, coalitions to resist U.S. dominance will flourish. Geopolitical competition will take precedence over action to deal with common problems, even as international conflict intensifies them.

What all the parties to the conflict in Ukraine seem to have forgotten is that the future of mankind will not be determined by where international borders are drawn – these have never been static in history and doubtless will continue to change from time to time. The future of mankind will be determined by whether nations learn to settle their differences peacefully.

Is There a Way to Stop the War?

There may not be, given the passions aroused by the conflict. Both Ukraine and Russia have lost enough blood that their

populations are likely to oppose any effort to give the other side any portion of what it wants. Their presidents hate each other and see any concession as a personal defeat. But the more the war continues, the more Ukrainian lives will be lost, property destroyed, and the probability of a wider conflict increased.

The only practical way to stop the actual fighting would be to agree on a ceasefire. This is difficult for the Ukrainians since they are liberating some of the occupied territories, but the reality is that if the war continues Russia is capable of damaging Ukraine more than Ukraine can damage Russia without risking a wider war.

As principal arms supplier to Ukraine, the U.S. should encourage the Ukrainians to agree to a ceasefire. As the sponsor of the most punitive sanctions on Russia, the U.S. should use its leverage to induce Russia to agree to genuine negotiations during a ceasefire.

Negotiations must be conducted in private to be successful, which would require a revival of U.S.-Russia diplomacy. Over the past few years, tit-for-tat expulsions have reduced both countries to skeleton diplomatic staffs. Nevertheless, if there is a will to talk and negotiate, ways can be found. So far, it is the will that seems to be lacking.

At present, none of the relevant parties to the conflict in Ukraine seem to be willing to stop fighting and enter into genuine negotiations to bring peace in Ukraine. Until this changes, the fighting stops, and serious negotiations get underway, the world is headed for an outcome where we all are losers.

Hvor længe vil Europa – og USA – fortsætte med at følge Londons selvmordspolitik?

Den 16. okt. 2022 (EIRNS) – I løbet af det forgangne årti er det lykkedes en kombination af britisk geopolitik og efterretningsnetværk at nedlægge fire ud af seks eksisterende eller planlagte russiske gasrørledninger, som i dag kunne eksportere over 260 milliarder kubikmeter naturgas årligt til Europa. I stedet strømmer der nu mindre end 55 mia. m³, og det er hovedsageligt gennem TurkStream-rørledningen. Ruslands og Tyrkiets præsidenter mødtes i sidste uge og meddelte, at de havde til hensigt at bygge endnu en TurkStream-rørledning, der kan pumpe over 60 mia. m³ om året, hvilket vil fordoble den nuværende eksportkapacitet til Europa. Men vil Europa samarbejde om denne foranstaltning?

Europa står i øjeblikket over for en vinter med kulde og sult, mens priserne på den knappe energi fordobles eller tredobles for øjnene af folk, alt sammen som følge af den fra London ledede politik for finansiel spekulation, sanktioner og grøn middelalder. Folk i land efter land demonstrerer nu på gaderne i protest mod dette vanvid. Vil Europa omsider afstå fra at følge Londons afindustrialiserings- og selvmordspolitik?

Mon amerikanerne omsider vil sætte en stopper for det psykotiske atomare krigsspil, som et London-ledet Washington og NATO insisterer på at fremprovokere med Rusland og Kina? Vil vi imødekomme opfordringen til en ny international sikkerhedsarkitektur, som Sun Yeli, den kinesiske talsmand for Kinas Kommunistiske Partis (KKP) 20. nationale kongres, der nu er i gang, i dag fremsatte: "Vi har aldrig troet på den såkaldte "Thukydid-fælde", og er imod logikken om at et stærkt land er tvunget til at efterstræbe overherredømme... Vi mener, at befolkningerne i Kina og USA har visdommen, mulighederne og

evnerne til at finde en sådan måde at omgå hinanden på.”

På Schiller Instituttets konference, “Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism”, den 15. oktober, formulerede Helga Zepp-LaRouche opgavens fokus for de overvejende unge deltagere på følgende måde:

“Vi er nu nået til det punkt, som [Lyndon] LaRouche forudsagde i 1971. En fortsættelse på den pengepolitiske vej fører nødvendigvis til en ny depression, en ny fascisme og en ny verdenskrig, medmindre man etablerer en helt anden økonomisk verdensorden. Flertallet af verdens befolkninger er i gang med netop dette.”

Hun understregede, at vi er oppe imod “et internationalt oligarki, som har drevet denne civilisation til randen af atomar udslettelse”, men at “vi befinder os i den tidlige fase af en verdensrevolution, hvor den største del af verdens befolkning allerede er i gang med at opbygge et fuldstændigt nyt økonomisk system. Stadig større dele af befolkningen i Europa og USA gør oprør mod det bestående etablisements politik, som nedbryder det materielle eksistensgrundlag for de fleste mennesker.”

Zepp-LaRouche understregede: “Jeg tror, at én ting er indlysende: Hvis vi kan trække menneskeheden tilbage fra randen af afgrunden til termonuklear krig, vil det være de modige aktiviteter fra den internationale LaRouche-ungdomsbevægelse, som vi er ved at opbygge, der vil indtage en vigtig rolle... Så lad os skabe en international bevægelse af verdensborgere, hvor I, de unge fra hele verden, går i spidsen for at være ambassadører for denne vision om en verden, som vil være oprigtigt medmenneskelig.”

Støtterne af Tom Gillesbergs folketingskampagne tager kampagnen direkte ind i Folketinget

KØBENHAVN, 15. oktober 2022 (EIRNS) – En gruppe på tre personer tog Gillesberg-kampagnen direkte ind i Folketinget i forbindelse med Københavns Kulturnat. Inden de gik indenfor, uddelte de den første kampagnefolder til folk i den lange kø, som ventede på at komme ind i Folketinget, og den gik som varmt brød. På folderens forside er kampagneplakaten “Stop NATO’s krige: Samarbejde: Fred gennem udvikling” og Gillesbergs udtalelse: “Tør du stille kritiske spørgsmål, eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?”

Indenfor gik delegationen rundt til repræsentationslokalerne hos alle de 13 opstillede politiske partier i Danmark med budskabet: “Det vigtigste spørgsmål i valget er at forhindre, at krigen i Ukraine bliver en atomkrig”, overrakte dem Gillesbergs valgfolder og førte diskussioner af længere eller kortere varighed. Delegationen talte med tre partiledere, herunder en tidligere statsminister, og yderligere 17 kandidater, hvoraf de fleste havde været fungerende folketingsmedlemmer.

Delegationen understregede, at i lyset af de sidste par ugers eskalering og drøftelserne om anvendelsen af atomvåben, må vi omstille os fra at levere våben for at fortsætte krigen så længe som muligt for at svække Rusland, til at insistere på at indlede forhandlinger for at afslutte krigen så hurtigt som muligt. I næsten alle tilfælde tog kandidaterne disse briefinger meget alvorligt, idet de erkendte, at faren er stor. Folketingskandidaterne blev straks draget ind i de mest

alvorlige diskussioner. Det var det vigtigste, som blev gennemført.

Hvad angår svarene, var der et par stykker, som umiddelbart udtrykte: " I har ret. De fleste var uenige om, hvad man skulle gøre ved det. Nogle sagde f.eks.: "Man kan ikke forhandle med Putin, det russiske folk er nødsaget til at vælte ham". Et par stykker erklærede, at de registrerede det, vi nævnte, men at det ikke var tidspunktet til at afgøre sagen. Alle lovede at gennemgå Gillesberg-materialet.

I går fremhævede TV2's hjemmeside udtalelsen imod våbenleverancer fremsat af formanden for De Frie Grønne, det eneste parti, der afviser at sende våben til Ukraine, i forbindelse med dækningen af deres interview med ham. Overskriften er: "Sikander Siddique ønsker at hjælpe Ukraine på alle tænkelige måder, men tvivler på, at flere våben er vejen til fred". Sikander Siddique udtalte: "Vi ønsker at hjælpe Ukraine med humanitær hjælp, og vi bør gøre alt, hvad vi kan, for at presse Vladimir Putin til at komme til forhandlingsbordet. Men flere våben vil ikke skabe fred". Han opfordrede til international nedrustning. Han var blandt de partiledere, som delegationen talte med.

Kampagnen fortsætter.

Videokonference: For verdensfred
STOP FAREN FOR ATOMKRIG

Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden.

Torsdag den 27. oktober kl. 16

**For verdensfred
STOP FAREN FOR ATOMKRIG
Andet seminar for nuværende og tidligere
folkevalgte politikere i verden**

Dato: Torsdag den 27. oktober 2022

Tid: Kl. 16-19 dansk tid

Sted: Konferencerum E, Repræsentanternes Hus, Mexico City; og

På internetet (med simultantolkning mellem engelsk og spansk)

Tilmeld dig her.

Speakers include:

HOSTS

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder, Schiller Institute
María de los Ángeles Huerta (Mexico), Former Congresswoman

THE VIEW FROM LATIN AMERICA AND THE CARIBBEAN

Donald Ramotar (Guyana), Former President

Jorge Robledo (Colombia), Former Senator

Elpidio Tovar de la Cruz, (Mexico), Former Congressman

THE VIEW FROM EUROPE

General Dominique Delawarde (ret.) (France)

Alf Schmidt (Germany), Farm leader

Sergio Tancredi (Italy), Former state Parliamentarian, Sicily
Video highlights from demonstrations in Eastern Germany,
protesting collapse of the German economy

THE VIEW FROM THE UNITED STATES

Richard Black (U.S.), Former state Senator, Virginia

Diane Sare (U.S.), Candidate for U.S. Senate, NY

George Koo (U.S.), International business advisor, retired

Otte måneder inde i krigen mellem Rusland og Ukraine, i hvilken USA og NATO spiller en aktiv rolle, er der mange døde og sårede, omfattende ødelæggelser af alle former for ejendom og meget skadelige økonomiske og sociale konsekvenser i Europa og hele verden, hvilket forårsager chok, der forværrer de meget dybe problemer i verdensøkonomien med konsekvenser i form af en forværring af krisen og forøget arbejdsløshed, fattigdom og sult.

Det er kendt, at denne krig kan få langt alvorligere konsekvenser end dem, vi allerede lider under, herunder massive ødelæggelser og en krise af globale dimensioner, som aldrig tidligere er set, fordi krigen kan føre til en konfrontation med atomvåben mellem Rusland og USA og NATO.

Blandt de tiltagende stemmer, der opfordrer til en forstandig tilgang, fremhæver vi pave Frans' opfordring til en forhandlet, fredelig løsning.

De undertegnede politiske og sociale ledere, nuværende og tidligere lovgivere og andre folkevalgte fra forskellige lande opfordrer Rusland, Ukraine, USA og NATO til at nå frem til en aftale, der først og fremmest afviser den voksende løsagtige snak om eventuel anvendelse af atomvåben og bekræfter den grundlæggende forpligtelse i den såkaldte Reagan-Gorbatjov-formel fra 1985, at "en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". For at være varig skal en sådan aftale også etablere en ny international sikkerhedsarkitektur, der

anerkender og respekterer de legitime sikkerhedsinteresser, som samtlige verdens nationer måtte have.

Vi anerkender og insisterer på, at Rusland i lighed med USA, NATO, Ukraine og alle andre lande har legitime sikkerhedsinteresser, som skal tages i betragtning og blive en af hjørnesteenene i den nye sikkerhedsarkitektur. En tilbagevenden til de vellykkede principper fra den Westfalske Fred i 1648 – respekt for suverænitet, engagement i den andens, modpartens, bedste og eftergivelse af gæld, der forhindrer ægte økonomisk udvikling – er den slags arkitektur, vi efterstræber i dag.

Det almene gode for den fælles menneskehed er den obligatoriske forudsætning for det gode for hver enkelt nation. På den måde vil vi blandt alle verdens nationer kunne bidrage til at opbygge en organisation af borgere i en fælles international indsats, og på den måde etablere os som en drivkraft, der kan have indflydelse på den internationale politiske debat.

Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores forskelligartede og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af en alternativ økonomisk politik med henblik på at erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system baseret på produktion og fremskridt, der kan tilgodese behovene hos en voksende verdensbefolkning.

Vi afviser alle forsøgene på at begrænse, intimidere eller forbyde en sådan overvejelserproces. Og vi opfordrer USA, NATO, Ukraine og Rusland til at bevæge sig i den retning, som vi præsenterer i denne respektfulde opfordring.

UNDERSKRIVERE:

1. SIGNATURES:

Tom Gillesberg, formand, Schiller Instituttet, Folketingskandidat udenfor partierne i Københavns Storkreds

1. Donald Ramotar (Guyana); former President (2011-2015), former member of parliament (1992-2011, PPP)

2. Helga Zepp-LaRouche (Germany); founder, Schiller Institute

3. Jorge Robledo (Colombia); former Senator (2002-2022, Partido Dignidad)

4. María de los Ángeles Huerta (Mexico); former Congresswoman (2018-2021, MORENA)

5. Dr. Kirk Meighoo (Trinidad & Tobago); former independent Senator (2004, United National Congress)

6. Dr. Rodolfo Ondarza (Mexico); former Representative, Mexico City Legislative Assembly (2015-2018, PT)

7. Diane Sare (U.S.); candidate for the U.S. Senate from New York (2022, independent/LaRouche)

NEW SIGNERS:

8. Richard Black (U.S.); former Virginia state Senator (2012-2020), former member Virginia House of Delegates (1998-2006, Republican)

9. Elpidio Tovar de la Cruz (Mexico); former Congressman (2003-2006, PRD)

10. Claudia Yáñez Centeno (Mexico); former Congresswoman (2014-2017, Morena)

11. Alberto Vizcarra (Mexico); former Sonora state Congressman (1988-1991, PARM)

12. Sergio Tancredi (Italy); former member of the Sicilian Parliament (2017-2022, Fratelli d'Italia)
  13. Alessia Ruggeri (Italy); trade unionist, Comitato per la Repubblica
  14. Graham Fuller (U.S.); former U.S. diplomat, CIA official, and Islamic scholar
  15. Dr. George Koo (U.S.); International business advisor, retired
  16. Gen. Edwin de la Fuente Jeria (Bolivia); former Commander in Chief of the Armed Forces of Bolivia (2012-2013)
  17. Emil Guevara Muñoz (Venezuela); former member of the Latin American Parliament (2006-2011)
  18. Dr. Mohammad A. Toor (U.S.); Chairman of the Board of Trustees, Pakistani American Congress
  19. Ramón Emilio Concepción (Dominican Republic); former presidential precandidate (2020, PRM)
-

Webinar: Menneskerettigheder, udvikling og Bælte- og Vej-Initiativet

Den 13. okt. 2022 Bælte og Vej Instituttet i Sverige (BRIX) organiserede et internationalt webinar på internationalt topniveau om sammenhængen mellem menneskerettigheder og økonomisk udvikling og Bælte og Vej Initiativets rolle i

forbindelse med fremme af menneskerettigheder og udvikling på verdensplan.

Sammenhængen mellem kinesiske og vestlige synspunkter på dette spørgsmål blev drøftet af diplomater og eksperter fra Kina, Europa og Asien og blev diskuteret indgående i denne første session af webinarret.

Talere på den første session var:

1. H.E. Cui Aimin, ambassadør for Folkerepublikken Kina i Sverige
2. Dmitry Mironchik, ambassadør fra Republikken Belarus til Sverige
3. Erik Solheim, tidligere direktør for FN's miljøprogram, Norge.
4. Ambassadør Sven Hirdman, svensk tidligere diplomat.
5. Dr. Hassan Daud, administrerende direktør for Khyber Pakhtunkhwa Board of Investment, Pakistan.
6. Henry Tillman, formand for China Investment Research

Talere på den anden session var:

1. Shakeel A. Ramay, CEO Asian Institute for Eco-Civilization R&D, Pakistan
2. Stephen Brawer, formand for Bælte og Vej Instituttet i Sverige
3. Dr. Glenn Diesen, professor ved Vestfold Universitet i Norge
4. Hussein Askary, næstformand for Bælte- og Vej- Instituttet i Sverige

Link til anden session her:

Besøg hjemmesiden: www.brixsweden.org

Kontakt os: infobrixsweden.org

Den, som guderne ville ødelægge, sendte de først til Harvard for at studere økonomi

Den 12. oktober 2022 (EIRNS) – I betragtning af at menneskeheden står på randen af en mulig tredje verdenskrig med atomvåben – og at dette faktum nu er bredt anerkendt i alle kyndige kredse internationalt – er enhver person nu, om man vil det eller ej, en verdensborger, et medlem af den fælles menneskehed først og fremmest og før alle andre nationale eller lokale overvejelser. Det eneste spørgsmål er, om vi nu vil handle på dette grundlag, som Friedrich Schiller krævede, og reagere som både verdensborger og patriot?

Dette var Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches vurdering og marchordre i dag, efter at hun havde gennemgået den strategiske situation, herunder den eksplosive dækning af det tidligere amerikanske kongresmedlem Tulsi Gabbards (D-HI) bemærkninger, som i går meddelte, at hun træder ud af Det Demokratiske Parti. Gabbard udtalte i går til værten på et socialt medie Joe Rogan, at "folk skal vide, at vores ledere har skubbet os til randen af en atomkrig". I et interview, hvor der allerede er over 2 millioner visninger, <https://www.youtube.com/watch?v=rAfwpfUBw1M> beskrev Gabbard rammende dette som det farligste tidspunkt i historien, hvor en atomkrig kan bryde ud om en uge, måske en måned.

Tidligere præsident Donald Trump udtalte sig også den 9. oktober (bedre sent end aldrig, kommenterede Zepp-LaRouche) om

faren for atomkrig og opfordrede USA til at sætte sig ved forhandlingsbordet med Rusland. Seks måneder tidligere, den 27. april, havde oberst Richard Black (pensioneret) foretaget et interview til {EIR} og Schiller Instituttet, hvor han understregede den umiddelbare fare for atomkrig, <https://schillerinstitute.com/blog/2022/04/26/video-col-richard-black-u-s-leading-world-to-nuclear-war/> i en video, som nu har langt over 2 millioner visninger (herunder med tyske, franske, italienske, spanske og portugisiske undertekster).

Alle dele af samfundet rundt om i verden må mobiliseres for at stoppe denne overhængende fare, erklærede Zepp-LaRouche, men dette vil udelukkende lykkes, hvis de underliggende årsager til krigen – det systemiske sammenbrud i hele det transatlantiske finanssystem – bliver håndteret og korrigeret. Delvise mobiliseringer med halve løsninger, der ikke tager fat på den grundlæggende årsag, vil mislykkes, advarede hun.

Tænk på den ildevarslende finanskrisen, der har spredt sig yderligere fra Storbritannien i de seneste uger, hvor Bank of England i går udsendte en offentlig advarsel om, at "dysfunktion på dette marked og udsigten til en selvforstærkende 'brandudsalgs'-dynamik udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i Storbritannien".

Skiftende politikker med at træde speederen i bund på den pengepolitiske udstedelse (QE, eller kvantitativ lempelse), efterfulgt af at træde på bremsen (QT, eller kvantitativ stramning), efterfulgt af at gøre begge dele på samme tid, har kun forværret situationen og skabt {både} hyperinflation og fysisk-økonomisk kollaps, uden nogen mulig løsning inden for rammerne af den nuværende systemisk fejlbehæftede orden.

Det samme politiske vanvid forfølges aggressivt i USA af den amerikanske centralbank med tilsvarende resultater. Og som om de ville fejre og fremhæve deres inkompetence, fik den tidligere centralbankchef "Helikopter" Ben Bernanke – den

samme Bernanke, der blev berygtet for at opfordre til at kaste penge ud fra helikoptere, om nødvendigt, for at redde det svigtende system – netop tildelt Nobelprisen i økonomi i 2022!

Man kan faktisk med rette fastslå, at hvem guderne vil ødelægge, sender de først til Harvard for at studere økonomi.

Løsningen er heldigvis umiddelbart til stede. En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er det konkrete udtryk for denne ene menneskeheds fælles interesse, et nyt paradigme, der erstatter det bankerotte, spekulative, neoliberale system med centrum i City of London og Wall Street med et hamiltonisk kreditsystem, hvis formål er at fremme avancerede teknologiske udviklingsprojekter i alle klodens fjerneste afkroge, sådan som Lyndon LaRouche beskrev det i detaljer i løbet af det sidste halve århundrede.

For at drøfte sådanne emner afholder Schiller Instituttet en international konference lørdag den 15. oktober med titlen: “Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism” (opbyg det nye paradigme, besejr den grønne fascisme). Tilmeld dig på https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Schiller Instituttet glædes ligeledes over at kunne meddele, at det vil afholde et stort internationalt arrangement i Mexicos kongres i Mexico City, “Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd i verden” om emnet: “Stop faren for en atomkrig”. Det vil blive afholdt den 27. oktober fra kl. 10.00-13.00 (EDT) med international deltagelse via Zoom og med simultantolkning på flere sprog (se invitationen nedenfor).

Foto: Veronika Valdova, Pexels

The Economist tilstår: Suverænitet og udvikling er fjender af den "liberale verdensorden"

Den 11. oktober 2022 (EIRNS) – Overlad det til tidsskriftet "The Economist", talerør for City of London og det britiske Udenrigsministerium, at være så forblændet arrogant, selv mens oprøret eksploderer verden over imod alle aspekter af deres uddøende imperiale orden, at offentliggøre en omfattende specialrapport, der kræver, at Kina skal behandles som hele menneskehedens fjende, fordi det er fortaler for en tilbagevenden til en verdensorden, hvor suveræne nationer samarbejder om at udvikle deres befolkninger i fred med hinanden.

Tag ikke EIR's ord for dette. Patrioter i nationer rundt om i verden bør selv læse denne specialrapport med titlen: "En Ny Orden". Den fordømmer Kina, fordi dets "embedsmænd udtrykker foragt for USA's og dets allieredes interventioner i Irak, Afghanistan og Libyen. De er især afvisende over for påstande om, at disse udgjorde et "ansvar for at beskytte"."

Det hævdes også, at Kinas lån til projekter langs Bælte- og Vej-Initiativet truer den "liberale verdensorden", fordi de ikke indeholder betingelser, muliggør regimeskift eller finansierer horder af miljøforkæmpere, såkaldte "menneskerettigheds-", arbejdstager- og andre aktivister, der indsættes på vegne af det selvsamme "ansvar for at beskytte". Economist udpeger også Rusland for "skamløs trodsighed", men hævder, at Kinas "mere underfundige" modstand er "mere forstyrrende" og dermed den næste, som skal konfronteres. <https://www.economist.com/special-reports>

Med dette i tankerne, vurder nu krigssituationen i Europa. I dag indkaldte G7-gruppen til et virtuelt møde for at lytte til den ukrainske præsident Zelenskys anmodninger om flere våben, især luftforsvarssystemer. G7 udstedte efterfølgende en 13-punkts erklæring, hvori de lovede, at der hverken nu eller i fremtiden vil ske nogen ændring i politikken om at forsyne Ukraine med alle de våben, penge og vejledning, der er påkrævet for at føre krig mod Rusland, indtil denne nation er tilintetgjort.

Som sædvanlig var der ingen anerkendelse af Ruslands sikkerhedsbekymringer, eller af de skridt som gennem årtier har ført til krigen, eller af den ekstreme fare for en generel krig, endog atomkrig, som følge af NATO's uophørlige udvidelse mod øst. Der var ingen antydning af, at der kunne tilstræbes grundlag for forhandlinger – udelukkende trusler mod Rusland og Hviderusland, anklager om at Rusland er den eneste part, der er involveret i "uansvarlig atomar retorik", og løfter om at "enhver brug af kemiske, biologiske eller atomvåben fra Ruslands side vil blive mødt med alvorlige konsekvenser", uden yderligere uddybning.

G7-erklæringen kræver, at Rusland "øjeblikkeligt, fuldstændigt og betingelsesløst trækker samtlige sine tropper og sit militære udstyr tilbage fra Ukraine", og forsikrer at indtil Rusland kapitulerer, vil denne gruppe – USA, Storbritannien, Canada, Frankrig, Tyskland, Italien og Japan – "fortsætte med at yde finansiel, humanitær, militær, diplomatisk og juridisk støtte og vil standhaftigt støtte Ukraine, så længe det er nødvendigt."

Da denne erklæring blev udsendt, fortalte NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, på en pressekonference, hvor han gav en forsmag på dagsordenen for det to-dages NATO-forsvarsministermøde, der begynder onsdag i hovedkvarteret i Bruxelles, at NATO "vil optrappe og opretholde vores støtte til Ukraine... Vores budskab er klart. NATO står sammen med Ukraine. Så længe som det er nødvendigt." Ukraines

forsvarsminister, Oleksij Reznikov, vil deltage på NATO's første mødedag, både for den amerikansk ledede kontaktgruppe for Ukraine og til en middag med NATO-ministrene, oplyste han.

Som svar på et spørgsmål pralede Stoltenberg: "Vi må huske på, at NATO's allierede har ydet støtte til Ukraine siden 2014, herunder uddannet titusindvis af ukrainske officerer, soldater, som nu udfylder en nøglerolle i forsvaret overfor den russiske aggression mod Ukraine."

Det er foruroligende, at NATO's atomare planlægningsgruppe mødes på andendagen af ministermødet, og NATO's årlige atomøvelse, "Steadfast Noon", indledes i næste uge. Ganske vist afholdes disse øvelser hvert år, men at fortsætte med såkaldt "rutinemæssig" træningsøvelse med kernevåben på et tidspunkt med NATO og Rusland på randen af en direkte konflikt udgør i sig selv en farlig provokation.

Krisen er ved at nå et vendepunkt, hvor flere stemmer fra oppositionen vinder gehør i mange lande rundt om i verden. Tag tirsdagens nyheder fra USA: fire uger før midtvejsvalget meddelte den tidligere demokratiske præsidentkandidat Tulsi Gabbard, at hun forlader det demokratiske parti, "først og fremmest" fordi partiets krigsførende ledelse "trækker os tættere på en atomkrig". Gabbard opfordrede desuden andre "fornuftige, uafhængigt tænkende demokrater" til at forlade partiet sammen med hende.

Hvad hun nu vil gøre, ved vi ikke. Men vi ved, hvad der skal gøres. Deltag sammen med os på lørdag på Schiller Instituttets konference rettet mod unge mennesker og find ud af mere! https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Foto: Алесь Усцінаў, Pexels CC0

De atomare krigsmagere har udløst et finansielt kollaps

Den 9. oktober (EIRNS) – Den mest yderliggående krigeriske regering i Europa, ledet af Storbritanniens premierminister Liz Truss, har, ved tåbeligt at forsøge at redde svindlende forhandlere af energipriser i krigen mod Rusland med 2-400 milliarder pund i lånte statsmidler, udløst “ustabilitet” i en global boble af ubetalelig gæld og derivater på en milliard dollars. Det har antændt en tændstik under det brændsel, som den amerikanske centralbank, Federal Reserve, og de europæiske centralbanker har ophobet siden det sidste globale finanskris i 2008. Nu, hvor bålet af al den finansielle spekulation begynder at brænde, må politiske ledere og aktive borgere verden rundt, forberede en ny økonomisk arkitektur gennem presserende konferencer og diskussioner. Denne nye arkitektur skal blokere for spekulation i gæld og i stedet finansiere kreditter til udvikling, til infrastruktur inden for el, vand og sundhed og til industrialisering. Den må gøre det, som præsident Franklin D. Roosevelt havde til hensigt at gøre med Bretton Woods-kredit- og valutasytmetet i 1945, men den skal gøre det til gavn for alle nationer i verden og for deres fremskridt.

De ledere og aktivister, der nu – og snarest – tilslutter sig Schiller Instituttets accelererende mobilisering for at forhindre, at NATO’s krig bliver til en verdenskrig, vil være bedst udrustet til at iværksætte konferencerne for at skabe et sådant Nyt Bretton Woods.

Bank of England informerede Parlamentet i et brev den 5. oktober om, at Truss-regeringens bommert hurtigt havde bragt store britiske pensionsfonde til at bryde sammen “inden for få

timer" natten mellem den 27. og 28. september, som til gengæld blev reddet af nationalbanken, og at de banker i City of London, som havde ydet gearede lån til fondene, også potentielt var i fare, hvorved det finansielle system var destabiliseret.

(<https://committees.parliament.uk/publications/30136/documents/174584/default/>) I weekenden den 7.-9. oktober dukkede der rapporter op i en række finansielle medier som den i Asia Times: "Global Margin Call Hits European Debt Markets", med følgende overskrift: "Hedges blow up after risk gauges in Germany's government debt market exceeded those of the 2008 world crash".

Den farligste og mest udbredte af alle de finansielle derivatkontrakter, som blev indgået i de 25-30 år efter Glass-Steagall, de omkring 500 billioner dollars i nominel værdi af renteswaps, ødelagde mange lokalsamfund i hele den transatlantiske verden frem til det globale sammenbrud i 2008. Selve krakket i 2008 blev udløst af blot 65 billioner dollars af en anden type derivater, nemlig de såkaldte "credit default swaps". Nu truer disse med et større og alvorligere krak. Årsagen er det underliggende fysiske kollaps af produktion og produktivitet, som er resultatet af centralbankernes politik siden 2008, og nu sammenbruddet af landbruget og den industrielle økonomi i forbindelse med inflationen, krigen og sanktionerne siden starten af 2020.

City of London, Bank of England og Den Europæiske Centralbank intensiverer presset på den amerikanske centralbank for at vende tilbage til kvantitative lempelser, inden det er for sent. Men truslen om et sammenbrud af det finansielle system, som de advarer om, kræver det modsatte af en sådan udpumpning af likviditet og obligationsopkøb fra centralbankernes side. Det forudsætter øjeblikkelig kontrol med derivater, nu især rentederivater, gennem Glass/Steagall-foranstaltninger for at tvinge handelsbankerne til at opgive disse derivater. Glass/Steagall-loven for det 21. århundrede, som blev vedtaget

i Den amerikanske Kongres for adskillige år siden, ville have sikret dette.

Og det forudsætter denne nye arkitektur for kreditskabelse og industriel/landbrugsmæssig udvikling, som ledes af teknologiske fremskridt. Schiller Instituttets accelererende række af møder på samtlige niveauer – næste gang den 15. oktober, en international ungdomskonference – baner vejen for dette potentiale.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson)

Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

København den 8. oktober, 2022

Folketingskandidat Tom Gillesberg stiller op udenfor partierne i Københavns storkreds.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Er det Ruslands skyld, at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør at det er svært for

mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Er det tilladt, at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putin skyld det hele?

Skaber det fred og økonomisk sikkerhed, hvis vi bruger 20 milliarder eller mere om året her i Danmark på at mobilisere for at føre krig imod Rusland?

Kan velfærdsstaten så overhovedet overleve?

Kunne det tænkes, at de kriser vi står med, ikke skyldes Rusland, Kina eller andre lignende fjendebilleder, men er resultatet af Vestens egen politik og beslutninger gennem mange år?

Er det så måske muligt at løse alle disse problemer, hvis vi finder ud af, hvad vi har gjort galt, og lægger politikken om, i stedet for at finde en syndebuk vi kan gøre ansvarlig for det hele?

Er der egentlig nogen, der har gjort dette, og som er kommet frem til den nye politik, som vi må iværksætte, der vil gøre det muligt, at vi kan leve gode spændende liv, uden at det sker på bekostning af andre lande eller befolkninger?

Svaret på det sidste spørgsmål er heldigvis »Ja«. Det er præcis, hvad jeg har forsøgt at gøre, når jeg gennem årene siden 2005 har stillet op til valg. Lige siden jeg i 2005 stillede op med en valgplakat, der advarede »Når boblen brister... Nyt Bretton Woods«, med en boble der var påskrevet Derivater, Boligpriser og Inflation.

Eller da jeg i 2007 skrev »Efter finanskrakket: Magnettog over

Kattegat«, i 2011 advarede om »Glass/Steagall eller kaos!

Bankopdeling ikke hyperinflation«, i 2015 foreslog »Win-Win med BRIKS – ikke kollaps og krig«, i 2017 mente »Inden nyt finanskrak: København skal med i Den Nye Silkevej« og i 2019 opfordrede til »Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden, samarbejde – ikke krig – med Rusland, Kina og USA«, for blot at nævne nogle.

I 40 år har jeg som aktivist i LaRouche-bevægelsen og aktiv i Schiller Instituttet brugt det meste af min tid på at beskæftige mig med disse store Spørgsmål, og sammen med mine kolleger sørge for at finde ud af, hvad der egentlig sker i Verden, og hvad vi skal gøre ved det, hvis vi alle skal komme godt i mål. Det er ikke alt sammen enkelt og ligetil; der er meget, som man selv må undersøge, fordi det ikke er en del af den officielle fortælling. Men hvis man er indstillet på at tænke selv – og mange gange tænke ud af boksen – så er der altid løsninger. Hvis valget står mellem pest og kolera, så gør man klogt i at vælge noget helt tredje.

Hvis du selv har stillet nogle af de overstående spørgsmål, og er interesseret i, hvad jeg ville svare på dem, så følger her korte svar, som du kan få uddybet ved at læse på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk, eller ved at studere de mere dybtgående skrifter fra Lyndon LaRouche, der har været min politiske inspirationskilde.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Den nuværende energikrise begyndte ikke den 24. februar 2022, da russiske tanks rykkede ind over Ukraines grænser. Den var allerede i gang lang tid før, som en konsekvens af EU's grønne omstilling, der har betydet, at en stor del af energiforsyningen fra kernekraft, kul og olie er blevet taget ud af drift og kun delvist erstattet af dyre og

upålidelige energikilder som sol og vind (de leverer kun strøm når solen skinner, eller vinden blæser). Den billige russiske gas har så reddet situationen, men da EU derefter under pres fra USA lavede sanktioner imod russisk olie og gas, så brasede det skrøbelige korthus sammen.

Med en mangedobling af prisen på gas blev elektriciteten også mange gange så dyr. På kort sigt kunne en genoptagelse af import af olie og gas fra Rusland hjælpe på problemet (de, der sprængte Nord Stream i luften for at undgå dette, mislykkedes med at ødelægge et af de fire rør og de andre kan nok repareres), men den egentlige løsning er derudover atomkraft på kortere sigt og fusionsenergi på den længere bane. Uden billig og rigelig elektricitet kan man ikke have et moderne velfærdssamfund.

Er det Ruslands skyld at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør, at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Allerede inden den 24. februar 2022 var inflationen løbet løbsk i USA og resten af den vestlige verden, og det kan blive værre endnu. De seneste årtiers omlægning af Vestens økonomi fra industrisamfund til forbrugersamfund, en neddrogning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en styring af økonomien fra finansverdenen til gavn for finansiel spekulation gjorde, at situationen allerede var uholdbar i 2007-2008, da finanssystemet brød sammen og resulterede i en dyb finanskrisen. I Vesten valgte man at »løse« problemet gennem at banke renten ned under nul, lade staterne overtage en stor del af den spekulative gæld, og pumpe enorme mængder gratis likviditet ind i finansmarkederne i form af »kvantitative lempelser«.

Nu, hvor denne politik langt om længe har sat sig i økonomierne, som en hastigt stigende inflation med stigende priser til følge, har man ikke andre modtræk inden for det nuværende system end at lade befolkningerne og

velfærdssamfundet spænde livremmen ind. EU's forbud imod at købe billig russisk energi gør selvfølgelig ikke tingene bedre. Vi er nødt til at have et paradigmeskifte i den økonomiske politik, der har det almene vel som sit udgangspunkt og sætter menneskene først i stedet for finansverdenen. Det kan man kickstarte med gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love.

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Krigen i Ukraine begyndte ikke med »en uprovokeret russisk aggression« den 24. februar 2022. Efter en langvarig forløber i form af den vedvarende udvidelse af NATO, efter at man garanterede Gorbatsjov, i forbindelse med den russiske accept af den tyske genforening i 1990, at man ikke ville flytte NATO's grænser så meget som en tomme imod øst, iværksatte USA et statskup i Ukraine i 2014, hvor man afsatte den folkevalgte præsident Janukovitsj og bragte væbnede grupper med stærke nazistiske rødder til magten. USA's viceudenrigsminister, Victoria Nuland, pralede med, at USA havde brugt fem milliarder dollars i støtte til NGO'er for at skabe dette skifte (læs det foretræde jeg havde sammen med Schiller Institutet for Folketingets Udenrigsudvalg 18.marts 2014 på <https://schillerinstitut.dk/si/?p=668>).

Da de to delstater Donetsk og Lughansk i det østlige Ukraine nægtede at acceptere dette og krævede udvidet lokalt selvstyre, begyndte otte års krig imod dem fra centralregeringen i Kiev. I løbet af de otte år blev USA og NATO en stadig større leverandør af våben og træning til Ukraines militær, og alle løfter om en fredelig løsning på konflikten (som f.eks. Minsk-aftalen) blev svigtet. Samtidig iværksatte Kiev en stadig mere kraftig afrussificering af Ukraine, hvor det sprog og den kultur, som flertallet af ukrainerne havde som deres indtil 2014, blev lagt for had og systematisk undertrykt. Da Rusland som en sidste udvej i december 2021 foreslog to traktater til USA og NATO, der bl.a.

skulle forhindre, at Ukraine blev medlem af NATO, talte man for døve øren. Da Rusland kunne konstatere, at Ukraine i begyndelsen af 2022 uden indgreb fra Vesten forberedte en fornyet militær offensiv, så lod man de russiske tanks rulle ind over Ukraines grænser. Håbede Rusland på at deres militære operation kunne afløses af en hurtig politisk forhandlingsløsning og en fredsaftale?

Fredsforhandlingerne stoppede brat, da Storbritannien og USA forbød Ukraine at fortsætte dialogen med Rusland og i stedet lovede Ukraine, at man ville yde nærmest ubegrænset våbenhjælp til kampen mod Rusland, hvis de blev ved med at kæmpe. Det er USA, Storbritannien og NATO, der har forhindret enhver form for fredsaftale indtil nu. Deres officielle politik er at lade soldater og civile dø, mens Ukraine forarmes, så krigen kan gøre maksimal skade på Rusland. Den dybe involvering fra NATO's side, i form af levering af våben, træning af ukrainske soldater i forskellige NATO-lande og aktiv involvering i planlægningen og udførelsen af militære operationer, gør at krigen allerede er en de facto krig mellem NATO og Rusland.

Det gør, at faren for det næste skridt på eskalationstrappen, brugen af atomvåben, som åbent diskuteres, er en reel mulighed. Faren for atomkrig er større end på noget tidspunkt siden Cuba-missilkrisen i 1962. Bliver bare et enkelt atomvåben først anvendt, er det næsten uundgåeligt, at hele det globale atomvåbenarsenal bliver affyret med ubeskriveligt frygtelige konsekvenser for menneskeheden. Derfor skal vi finde en fælles sikkerhedsløsning sammen med Rusland.

Er det tilladt at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putins skyld det hele?

Det har det ikke været indtil nu. Man har haft travlt med at udskamme og isolere alle, der måtte rejse tvivl om den

officielle fortælling. Vesten har samtidigt accepteret, at Ukraine udstiller og truer, hvad de kalder »informationsterrorister«, gennem sit Center for bekæmpelse af desinformation (Center for Countering Disinformation), der opererer i samarbejde med det amerikanske udenrigsministerium, det amerikanske forsvarsministerium, NATO og EU. På en offentliggjort liste over »personer, der støtter den russiske fortælling«, finder man øverst Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og andre med forbindelse til Schiller Instituttet (deriblandt tre fra Danmark), der har imødegået den officielle fortælling om, at vi ukritisk skal levere våben og penge til Ukraine, så Ukraine kan fortsætte krigen imod Rusland, og fordi de arbejder for fred og en ny inkluderende sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle verdens nationer.

Ved et samråd for Folketingets Udenrigsudvalg den 19. august i år nægtede Danmarks udenrigsminister Jeppe Kofod at tage afstand fra denne ukrainske sortlistning, og har undladt at kræve af Ukraine, der modtager store mængder våben og penge fra Danmark, at denne sortlistning af personer, på grund af deres fremsatte meninger, skal ophøre. Derefter modtog Kofod få dage senere ved et besøg i Kiev en ukrainsk fortjenstmedalje.

Hvad er løsningen?

USA, Storbritannien og dets allierede må ophøre med at betragte Rusland, Kina og andre dele af verden som en trussel, fordi de nægter at indordne sig under en unipolær verdensorden, hvor USA og Storbritannien fastlægger reglerne efter eget forgodtbefindende og til egen fordel, uden tanke på de andre landes interesser. Vi må øjeblikkeligt stoppe støtten til krig imod Rusland i Ukraine, imod Kina i Taiwan og lignende vanvidsprojekter. I stedet bør vi i fællesskab etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tilgodeser alle landes sikkerhed og udvikling. Gennem samarbejde om projekter til fælles økonomisk fordel, som

f.eks. den eksport af billig russisk gas til Vesteuropa, der begyndte under Den kolde Krig, og som har været et afgørende bidrag til den økonomiske velstand i EU, men som også var grundlag for samarbejde og fælles interesser, indtil USA, Storbritannien og NATO fik sat konfrontation og krig på dagsordenen i stedet.

På samme måde er Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, der bygger infrastruktur og skaber økonomisk udvikling verden rundt, noget som vi alle bør deltage i til fælles fordel. Schiller Instituttet har brugt de seneste fire årtier på at finde ud af, hvordan vi kan erstatte den nuværende kollapsende vestlige finansorden med et nyt paradigme, der med videnskabeligt og teknologisk fremskridt gør det muligt for alle nationer og mennesker at realisere deres fulde potentiale. Læs mere om alt dette på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til.
53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms otte nye valgvideoer her: www.sive.dk

Hvad hele menneskeheden har til fælles: Behovet for at have en stemme

Den 7. oktober 2022 (EIRNS) – EIR News Service og Schiller Instituttet var i går værter for et kraftfuldt mediearrangement med titlen: “We Will Not Be Silenced! Speaking Truth in Times of War” [<https://www.youtube.com/watch?v=nV7THiwgrX8>], som cirkulerer på mange platforme, hvor personer på Ukraine-hitlisten og

andre talte imod de globale NATO-netværk, som står bag den. På et tidspunkt fastslog oberst Richard Black (pensioneret): "Den eneste ting, som hele menneskeheden har til fælles, er behovet for at have en stemme."

Denne nødvendighed blev i dag bekræftet på en overbevisende måde af deltagerne i et andet internationalt online-seminar fra Schiller Instituttet, "Stop krigen, før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfare". Ånden i præsentationerne, der var centreret om dem som har tjent i nationale lovgivende forsamlinger i Latinamerika og Caribien, er, at vi straks vil gøre en indsats for at udsende et verdensomspændende opråb om et nyt paradigme for menneskeheden.

Der deltog talere fra seks nationer: Mexico, Colombia, Guyana, Trinidad og Tobago samt Diane Sare, uafhængig kandidat til det amerikanske senat fra New York, og Helga Zepp-LaRouche fra Tyskland, grundlægger af Schiller Instituttet.

Zepp-LaRouche understregede to punkter i begyndelsen og slutningen af dialogen:

- 1) geopolitik må bringes til ophør;
- 2) vi skal drøfte og gennemføre en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på en fælles fremtid for hele menneskeheden. "Vi må blive et kor af stemmer."

Hver enkelt taler, der kom med unikke bemærkninger, behandlede spørgsmålet om, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at få dette til at ske. En af dem foreslog at fremme "strategiske partnerskaber". En anden talte om en "ny diplomatisk mekanisme".

Panelets ordstyrer, Dennis Small, redaktør for EIR's latin-amerikanske afdeling, identificerede den konsensus, man nåede frem til om, hvad der nu skal gøres: Der vil blive udarbejdet en international erklæring og en ny konference inden for få uger med repræsentanter fra mange andre lande og kontinenter. Dagens forum er således en indledende begivenhed til en meget

konkret og omfattende aktion.

Denne dynamik skal ses i sammenhæng med relaterede, hastige ændringer i modstanden mod geopolitik og sammenløbende med andre initiativer til gavn for menneskeheden. ...

Men den største udfordring vi har, som både Helga Zepp-LaRouche og kandidat Diane Sare har understreget, er den korte tid, vi har. "Vi må handle hurtigt ... muligheden er endnu ikke udtømt", sagde Zepp-LaRouche i dag.

Den ekstreme fare med demente personligheder ved magten og mislykkede institutioner i atomalderen kunne ikke være mere akut. I går var der tre dramatiske eksempler på den sindsforvirrede tankegang, når man drøfter, hvordan man kan foregribe eller tilpasse sig en fare for atomkrig, og ikke gøre noget som helst for at stoppe den. Eller endog agere for at udløse den. Zelenskij talte (via video) til et australsk publikum og opfordrede til "forebyggende" foranstaltninger mod Ruslands mulige atomangreb. Præsident Biden talte ved et arrangement for Det demokratiske Parti i New York om faren for "Armageddon" uden at angive, hvordan man kan afværge faren. Europa-Parlamentet vedtog en beslutning, hvori det hævdes, at eftersom Rusland kan gennemføre et atomangreb på Ukraine, bør Europa træffe "afgørende" foranstaltninger for at være "forberedt".

I modsætning til dette vanvid fremkom sågar en redaktør af det toneangivende Newsweek i dag med noget fornuftigt. Opinionsredaktør Josh Hammer skrev under overskriften "The U.S. Needs To Change Course Right Now in Ukraine", at USA's "herskende klasse" er "ude af trit", "tarvelig" og "krigslysten". Hvad der burde ske er, at "Biden-administrationen, hvis den havde den mindste form for sund fornuft, ville anvende enhver form for indflydelse for at få Zelenskij og Putin til forhandlingsbordet så hurtigt som muligt, og dermed utvetydigt fjerne truslen om en atomkatastrofe fra dagsordenen...."

Det initiativ, som kommer ud af dagens seneste arrangement i Schiller Instituttet og arrangementet den 6. oktober, angiver vejen ud af faren og vejen fremad for menneskeheden. Det er nu, at tiden er inde til at hverve og sprede mobiliseringen.

Den næste store internationale konference i Schiller Instituttet (online):

International konference, 15. oktober: Opbyg det nye paradigme; besejr grøn fascisme

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

---

Zepp-LaRouche anvender Schillers "Ibykus-princip" mod anglo-sfærens "NATO- fascisme"

Den 6. okt. 2022 (EIRNS) – Dagens begivenhed, sponsoreret af {Executive intelligence Review}, "We Will Not Be Silenced: Speaking Truth In Times of War", gav de modige journalister, nuværende og tidligere efterretningsofficerer, politiske kandidater, forfattere og andre, der er blevet " dødsmærket" af en NATO-ledet pogrom mod sandheden, mulighed for ikke blot at tale åbent, men også at få en klar idé om, hvordan man kan arbejde sammen for at afværge faren, ikke kun for krig, men for termonuklear krig, hvad enten den er forårsaget af en fejlberedning eller tilsigtet. Denne begivenhed er beskrevet

nedenfor. Den indeholdt en aldrig offentligt diskuteret første-hånds-skildring af aspekter af mordforsøget på Helga Zepp-LaRouche og Lyndon LaRouche for 36 år siden præcis på dagen, den 6. oktober 1986. Det apparat, der dengang forsøgte at begå dette dobbeltmord, er forfaderen til det apparat, som må afvikles i dag.

Også i denne uge, den 5. oktober, mindede National Security Archive om offentliggørelsen for 20 år siden i 2002 af aldrig tidligere offentliggjorte dokumenter vedrørende Cuba-krisen i oktober-december 1962: "Cuba-krisen varede faktisk 59 dage, ikke de sagnospundne '13 dage', som man kender så godt fra bøger og Hollywood, ifølge en ny samling, som det nationale sikkerhedsarkiv i dag har offentliggjort. {Sovjetiske atomspræghoveder ankom til Cuba den 4. oktober 1962 og fortrak først den 1. december. Disse spræghoveder blev aldrig opdaget af den amerikanske efterretningstjeneste, mens de befandt sig på Cuba.}"

Inkluderet i disse dengang frigivne dokumenter var et memo udarbejdet i 1998 af den sovjetrussiske officer med ansvar for overførsel, placering, udstationering og tilbagetrækning af disse våben, generalløjtnant (dengang oberst) Nikolai Beloborodov. Beloborodov gjorde det tydeligt, at missilerne var bevæbnede og klargjorte til at blive brugt. "Det var indlysende, at under de betingelser, som den eksisterende styrkebalance i konventionelle våben, som var ti mod en imod os, var der kun én måde, hvorpå vi kunne afværge et massivt angreb – ved at anvende taktiske atomvåben mod de invaderende. I princippet ville denne aktion være i overensstemmelse med international lov om beskyttelse af suverænitet og frihed. {Men det ville være begyndelsen til enden. Kun galninge ville risikere at udløse en atomkrig.}"

Ud fra dette nøgterne synspunkt bør man overveje de seneste betragtninger fra den pensionerede italienske general Fabio Mini, som blev rapporteret for blot to dage siden: "Enhver hærchef, som f.eks. den amerikanske øverstbefalende for de

amerikanske styrker i Europa, har permanent bemyndigelse til at anvende de taktiske atomvåben, han har til rådighed”, fastslog han. Den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern, der deltog i “We Will Not Be Silenced”-arrangementet, rapporterede, at det vitterligt var tilfældet, da han gjorde tjeneste i Europa i 1960’erne. McGovern rapporterede tillige, at den officielle amerikanske efterretningsvurdering på tidspunktet for krisen i oktober 1962 fastslog, at der ikke fandtes nogen atommissiler på Cuba. Uden John og Robert Kennedy er det sandsynligt, eller i hvert fald meget muligt, at verden ikke ville eksistere i dag.

Sådanne ledere findes ikke i øjeblikket i anglo-sfæren. ...

Helga Zepp-LaRouches forslag, hvad enten det drejer sig om “Operation Ibn Sina”, den Globale Sundhedsplatform eller “Komitéen for modsætningers Sammenfald”, har derimod med to års kontinuerlige konferencer foreslået en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager udgangspunkt i den tyske digter Friedrich Schillers idé om ikke blot frihed, men også guddommelig retfærdighed. Hun omtalte dette som “Ibykus-princippet” i præsentationen til “We Will Not Be Silenced”-mødet, og den fremgår nedenfor.

Denne idé, at “det moralske univers bøjer sig mod retfærdighed”, er det der skal præge kampen mod de kræfter, som nu ikke længere er fordækte, og hvis kyniske forhånelser ved hjælp af begreberne “demokrati”, “menneskerettigheder”, “økologi” osv. i stigende grad bliver afsløret for det de er. Uanset om det drejer sig om den mulige sprængning af Nord Stream-rørledningen, sammenbruddet af Europas fysiske levestandard, den folkemorderiske ødelæggelse af nationer såsom Haiti, eller den belejlige forsømmelse som sås under spredningen af pandemiske sygdomme, udgør den manglende moralske egnethed til at overleve hos de transatlantiske malthusianere den indre fjende, som bringer dem til fald. Anglo-sfærens Nemesis er, at den bedste af alle mulige verdener udgør et valg, ikke en drøm, og Schiller Instituttet

agter at gøre alt, hvad der står i deres magt for at katalysere en bevægelse, der gør det muligt for verden at træffe dette valg nu. Vi og alle dem, der ønsker at føre kampagne for “den bedste af alle mulige verdener”, vil ikke blive bragt til tavshed.

Når finansielle systemer svigter...

Den 5. okt. 2022 (EIRNS) – Finansielle systemer er menneskeskabte. Historien har gang på gang vist, at alle finansielle bobler brister til sidst. Og det, mine damer og herrer, er hvad vi ser i øjeblikket. Den største boble i den kendte menneskelige historie, det vestlige oligarkis snyltende, pengepolitiske finanssystem, som har domineret kloden i århundreder, er ved at bryde, og vi er på vej mod et stort finansielt sammenbrud på kort sigt.

Finansmændenes “dreng i baglokalet” diskuterer nu åbent sandsynligheden for et forestående systemisk finansielt sammenbrud. For eksempel: Den 22. september udsendte Den europæiske Centralbanks organ til overvågning af finansielle risici, “Det europæiske udvalg for systemiske Risici”, sin første “generelle advarsel” nogensinde om, at EU’s finansielle system står over for risikoen for systemisk sammenbrud. Rådet advarede om, at risici for den finansielle stabilitet i EU’s banksystem “kan materialisere sig samtidigt og dermed interagere med hinanden og forstærke hinandens virkninger” og identificerede “tre alvorlige systemiske risikofaktorer”, andre “forhøjede systemiske risikofaktorer” og oven i købet

risiko for den finansielle stabilitet fra "ikke-bankbaserede finansielle institutioner og markedsbaseret finansiering", som i daglig tale kaldes "skyggebankvirksomhed".

Kun én gang, og det var med en kort henvisning til "markederne for energiderivater", nævnte de elefanten i rummet: de næsten 2 billiarder dollars i rene finansielle satsninger på satsninger på væddemål, som nu er ved at eksplodere. De tilbød ingen andre løsninger end at være årvågne og holde sammen.

City of Londons magasin {Economist} har nu meldt sig på banen. Den første sætning i dets artikel den 4. oktober med overskriften "Groaning: Financial Markets Are in Trouble. Where Will the Cracks Appear?" er: "Det er svært ikke at fornemme en følelse af forudanelse." De fortsætter: "Verden er på vej ind i en ny fase", hvor problemer på finansmarkederne kan føre til "katastrofale skader ... når de finansielle institutioner går fallit", advarer de.

De nævner også kun én gang i forbifarten krisens detonator, "derivater", og det er udelukkende for at forsikre deres læsere om, at clearingcentralerne, der afvikler handler med aktier og derivater, er dækket, og at de ikke behøver at bekymre sig.

Men både {The Economist} og Londons {Financial Times} udtrykker samme dag bekymring for, at det finansielle oligarki ikke samtidig kan redde deres finanssystem og gennemføre strategien for at nedbringe hyperinflation ved at hæve renterne, begrænse de pengepolitiske tiltag og knuse den økonomiske aktivitet på samme tid. Med andre ord har deres politik med "QE" – "kvantitativ lempelse", dvs. trykning af helikopterpenge – skabt dagens hyperinflationstrussel mod deres system, og den amerikanske centralbanks pengepolitiske restriktive politik for angiveligt at håndtere hyperinflationen har kun formået at få boblen til at detonere.

Så i stedet for at opgive deres oligarkiske system, som det også ofte er sket i historien, er nutidens finansoligarki – de interesser, der er grupperet omkring det britiske monarki og kong Charles – gået all-in på et højrisiko-spil om, at deres kontrol kan reddes gennem global krig, “demokratisk” diktatur og massiv udsultning.

Men løsningen er indlysende! Gør det, som verdens førende fysiske økonom Lyndon LaRouche insisterede på for årtier siden: De finansielle bobler skal afvikles, og systemet må underkastes en konkursbehandling. Regeringerne garanterer alt det, som er nødvendigt for at redde folk og udvide realøkonomien, og spekulanterne kan gå ud og spise deres finanspapirer eller lære et ærligt erhverv! Mange lande uden for den transatlantiske verden kæmper for at sætte deres befolkninger først. Hvorfor skulle vi ikke gøre det?

Det er den kamp, vi skal kæmpe nu. Kampen for dette nye økonomiske system er en del af kampen for at trække menneskeheden tilbage fra randen af atomkrig, hvor vi befinder os i dag. Det er på tide at sige til lederne i Washington D.C. og de europæiske hovedstæder: Hold op med at spekulere med vores liv.

Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, fremsatte onsdag en skarp advarsel: “Den amerikanske regerings beslutning om at fortsætte med at tilføre Kiev-regimet tunge våben sikrer udelukkende Washingtons status som en deltager i konflikten. Vi opfatter dette som en umiddelbar trussel mod vores lands strategiske interesser.”

Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche antydede i begyndelsen af ugen et billede af den strategiske situation, som ligner en udtørret sø eller et udtørret flodleje, hvor der er enorme revner, fordi det, der før var fugtigt, nu er udtørret, og derfor revner overfladen. I stedet for at jamre bør man se på den såkaldte vestlige alliance som en sådan udtørret sø, fuld af revner. Hvad der sker er så utroligt,

antydte hun, at tanken om at alt dette går glat, at folk kan fortsætte med deres aktiviteter, som de gør, er løgnagtigt. Det vi ser, er en opløsning af nærmest alting, og samtidig etableres der et helt nyt system.

Som et eksempel på den kreative tankes kraft hos en enkeltperson i tider som disse, har den pensionerede schweiziske oberstløjtnant Ralph Bosshard udarbejdet en ny artikel, der afkræfter NATO's og USA's påstand om, at "Rusland sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften".

Bosshard opstiller et paradoks, som kan og vil drive NATO-folket til vanvid: I betragtning af de fysiske realiteter, der skal til for at Rusland kunne sprænge disse rørledninger i luften midt i den NATO-kontrollerede Østersø, kan Rusland kun have gjort det, hvis landet har en kapacitet til krigsførelse på havbunden, der er NATO's kapacitet langt overlegen. Og hvis det er tilfældet, så er ingen undersøisk infrastruktur i NATO-alliancen sikker: ingen rørledninger, ingen el- eller kommunikationskabler. Og det russiske militær, som ifølge NATO-fortællingen er bagud og taber i Ukraine, fremstår pludselig som den overlegne styrke. Så hvilken vej vil NATO egentlig vælge?

Bosshards argumentation er opsummeret andetsteds, og som han har anmodet om, vil Schiller Instituttet og {EIR} sprede hans argumentation verden over.

Det er, når det rådne system krakelerer, at det kan begraves for evigt. Folk over hele verden fortæller Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen i USA: "Dette er gået for vidt. Lad os tale om løsninger". Schiller Instituttet lagde den amerikanske oberst Richard Blacks video ud med spørgsmålet? "Did U.S./NATO Blow Up the Nord Stream Pipelines?" som en invitation til dagens pressekonference: "We Will Not Be Silenced; Speaking Truth in Times of War", og i løbet af 24 timer har næsten en kvart million mennesker set den, mens talerlisten til pressekonferencen er vokset. Diane

Sares kampagne for Senatet holder i eftermiddag et møde foran hendes modstander, senator Chuck Schumers kontor i New York City, hvor der spørges: "Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare en optakt til atomkrig?" Fredag morgen, den 7. oktober, tilslutter seks tidligere og nuværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien sig Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare i et online-symposium med titlen: "Stop krigen, før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfaren". Vær med!

Foto: Anthony, Pexels

CCD udsender en ny hitliste mod internationale personer, der søger en fredelig afslutning på krisen i Ukraine

Den 3. okt. 2022 (EIRNS) – Det berygtede Center for Countering Disinformation (CCD), der opererer under den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskij's Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd, offentliggjorde i dag på sin hjemmeside en udvidet version af hitlisten rettet mod "talere, der fremmer fortællinger, der er i overensstemmelse med russisk propaganda". CCD offentliggjorde i første omgang en hitliste den 14. juli 2022 som det indledende skud i kampagnen for at få enhver, der afviger fra NATO's fremstilling af konflikten mellem Ukraine og Rusland, erklæret for "informationsterrorist" og dømt som "krigsforbryder". Mindst

fem af de personer, der blev udpeget på CCD's første liste, blev også fundet på den fascistiske "Myrotvorets"-liste over fjender, som skal "likvideres", to af dem (Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, og Schiller Instituttets talsmand, Harley Schlanger) udtrykkeligt på baggrund af at de var blevet udpeget på CCD's hitliste.

Nummer et på CCD's nye liste er Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche. Denne liste tæller nu 95 personer, inklusiv en statsleder: Yoweri Museveni, Ugandas præsident! Mindst 15 af de tilføjede er journalister fra forskellige nationaliteter – herunder Tucker Carlson fra Fox News. Den amerikanske senator Rand Paul og den tidligere republikaner Tulsi Gabbard er stadig hængt ud af CCD, ligesom kandidaten til det amerikanske senat Diane Sorensen, kandidaten til Repræsentanternes Hus Geoff Young, medlem af Forbundsdagen Rolf Mützenich, seks medlemmer af Europa-Parlamentet og snesevis af andre fremtrædende personligheder, der har talt ved forskellige konferencer i Schiller Instituttet.

Efter international kritik fjernede CCD den 11. august den første version af listen udarbejdet den 14. juli fra sit websted. EIR advarede imidlertid om, at operationen fortsatte, og at det udgør en alvorlig trussel mod de navngivne personers personlige sikkerhed at blive nævnt på CCD's liste. Den 2. september advarede {EIR} i artiklen "Global NATO Orders a Hit on Advocates of Peace" og den ledsagende artikel "Ukraine's Deathlist Database: myrotvorets.center", om, at "der er behov for en hurtig og beslutsom international indsats for at gennemtvunge lukningen af Center for Countering Disinformation" og fremlagde omfattende dokumentation for, at CCD fungerer som en stedfortræder for NATO, idet centeret er blevet oprettet og finansieret af de amerikanske og britiske regeringer, NATO-alliancen og EU, som fortsat rådgiver centret i hvert eneste tiltag, det foretager.

Med støtte fra Schiller Instituttet sponsorerede {EIR} en pressekonference den 7. september, hvor mange af de personer,

der er nævnt på den første CCD-liste, deltog sammen med andre, som er angivet på Myrotvorets-listen. Disse bestræbelser satte et internationalt fokus på CCD's unacceptable trusler.

CCD benyttede september måned til at tilrettelægge arbejdet for at få NATO-alliancens lande og deres partnere til at vedtage love for at lukke munden på dem, der er nævnt på listen, og indledte dette med et internationalt rundbordsmøde den 1.-2. september om "Bekæmpelse af desinformation under militære operationer", hvor repræsentanter fra 24 lande deltog, herunder "højtstående eksperter" fra NATO's Strategic Communications Center of Excellence. Derefter holdt CCD's fungerende direktør, Andriy Shapovalov, med støtte fra NATO StratCom møder og holdt taler i flere europæiske hovedstæder, og krævede at der vedtages lovgivning, der gør "informationsterrorisme" til en officiel forbrydelse.

Nu har CCD genudsendt og udvidet sin hitliste.

De, der måske med ønsketænkning har antaget, at CCD/Myrotvorets foreslået politik, trusler og direkte mord var så mærkværdige, at de bare ville forsvinde af sig selv, må nu se i øjnene, at de tog fejl. Det er indlysende, at hvis denne operation skal bringes til ophør, er det nødvendigt, at alle dem der er mål for den, og alle der ønsker en seriøs politisk debat om, hvordan den dødbringende krig kan stoppes, hæver deres stemmer i fællesskab mod denne uhyrlige operation.

**Video interview med Jens
Jørgen Nielsen overfor**

truslen om atomkrig og opfordring til forhandlinger mellem Rusland og Ukraine

Den 3. okt. 2022 (EIRNS) – Der blev i dag foretaget et 42 minutters videointerview af Schiller Instituttet i Danmark med Jens Jørgen Nielsen.

Interviewet omfatter:

- Truslen om atomkrig;
- Situationen er mere alvorlig end Cuba-krisen;
- Behovet for forhandlinger eventuelt med Tyrkiet eller Indien som mæglere;
- Den vestlige strategi om at fortsætte krigen, indtil Rusland er besejret, vil ikke fungere og indebærer risiko for atomkrig;
- Hvordan vi er kommet til dette punkt, startende med USA's tidligere nationale sikkerhedsrådgiver (1977 til 1981) Zbigniew Brzezinskis plan om at bruge Ukraine til at splitte Rusland;
- North Stream-sabotagen blev efter al sandsynlighed ikke udført af Rusland.

Jens Jørgen Nielsen er uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

Han er på Ukraines sortliste efter at have talt på Schiller Instituttets seminar i Danmark den 25. maj 2022 om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Muligheden er lige så stor som faren: Sig frem nu!

Den 3. september (EIRNS) – Muligheden for at ytre sig og blive hørt er lige så stor som faren.

Selv Henry Kissinger slår alarm. Den ældre personage, der er berygtet for mange menneskefjendske handlinger, sagde ikke desto mindre den 30. september, at der skal være dialog med Rusland, at Ukraine ikke må optages i NATO, og at USA burde gøre status.

I en tale i Council on Foreign Relations' "Lessons from History Series: Conversation with Henry Kissinger" den 30. september, advarede den tidligere udenrigsminister Henry Kissinger om, at USA befinder sig "på randen af krig med Rusland og Kina pga. forhold, som vi delvist har skabt". Han opfordrede også politikerne til ikke at inddrage Ukraine i NATO.

Efter Sovjetunionens sammenbrud var hele regionen åben for omstrukturering, anførte han. "Set fra et russisk synspunkt, forsøgte USA derefter at integrere hele denne region, uden undtagelse, i et amerikansk ledet strategisk system", udtalte han, og tilføjede at denne udvikling grundlæggende fjernede Ruslands historiske "sikkerhedsbælte", fremgår det af RT's rapport.

Kissinger vurderer, at Rusland "allerede har tabt krigen", men understregede at Vesten må holde kontakten med Rusland på en eller anden måde. "En vis dialog, måske på et uofficielt niveau, eventuelt på en sonderende facon, er særdeles vigtig", erklærede han til CFR, og understregede at "i det atomare miljø" er et sådant resultat at foretrække frem for en

“beslutning på slagmarken”.
(<https://www.cfr.org/event/lessons-history-series-conversation-henry-kissinger>)

RT påpegede endvidere, at Kissinger i et interview med {Wall Street Journal} den 12. august advarede om, at USA havde befundet sig “på randen af krig med Rusland og Kina om forhold, som vi delvist har forårsaget”, og argumenterede for at Washington havde forkastet traditionelt diplomati, da det har “søgt at omvende eller fordømme deres samtalepartnere snarere end at gennemskue deres tankegang”.

Enhver fornuftig og sandfærdig stemme tæller mere end nogensinde. På fredag den 7. oktober afholder Schiller Instituttet et online-seminar om emnet: “Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren”, som vil indeholde en tale af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche og præsentationer fra Amerika, herunder nuværende og tidligere lovgivere fra Mellemamerika samt Diane Sare, uafhængig kandidat til det amerikanske senat fra New York, der stiller op for at fjerne senator Charles Schumer (D), som længe har støttet krigen og den økonomisk ødelæggende politik.

Invitation: Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren

Den egentlige årsag til faren for en atomkrig i verden og til optrapningen af Rusland/Ukraine-konflikten ligger i det faktum, at det neoliberale transatlantiske finanssystem er på vej mod en systemisk hyperinflationær sammenbrudskrise. Overlevelsen af dets spekulationsboble kræver, at der indføres en unipolær verden, hvor hverken alternativer til deres system eller selve den nationale suverænitet tolereres. USA og NATO må standse deres udvidelse mod øst, og de provokationer som fører os til et punkt, hvor vi ikke længere kan vende tilbage globalt set.

Schiller Instituttet har indkaldt lovgivere og forhenværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien til et seminar for at evaluere denne farlige globale situation og drøfte politiske løsninger. Schiller Instituttet har sendt et "Åbent brev til FN": FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren", hvori der opfordres til at skabe en retfærdig ny international økonomisk orden. Vi forventer, at nuværende og tidligere lovgivere fra Argentina, Colombia, Guyana, Mexico og Peru samt eksperter i økonomi fra Tyskland, USA og andre lande deltager i seminaret.

Vi opfordrer dig til at deltage og sætte din underskrift på det åbne brev

https://assets.nationbuilder.com/schillerinstitute/pages/1050/attachments/original/1663902630/20220922_open_letter.pdf?1663902630

DATO: Fredag den 7. oktober

TID: kl. 16 dansk tid

STED: via Zoom (med engelsk-spansk simultantolkning)

Delvis liste over talere:

1) Tyskland: Helga Zepp-LaRouche; grundlægger af Schiller Instituttet

2) Guyana: Forhenværende præsident og tidligere kongresmedlem Donald Ramotar; PPP (2011-2015)

3) Mexico: Tidligere kongresmedlem María de los Ángeles Huerta; MORENA (2018-2021)

4) USA: Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat fra New York; LaRouche Independent (2022)

5) Mexico: Tidligere kongresmedlem Dr. Rodolfo Ondarza; PT

Hvem står bag sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche

September 30, 2022 (Neue Solidarität) – Sabotagen og den mulige langsigtede ødelæggelse af de to Nord Stream-rørledninger, Nord Stream I og II, er et angreb på Tysklands eksistentielle interesser og belaster millioner af tyske borgere og et stort antal virksomheder med insolvens og i nogle tilfælde uoverkommelige udgifter til opvarmning i den kommende vinter. Men den tilintetgør også kravet fra demonstranterne ved de seneste protester i flere tyske byer, som havde krævet en ophævelse af sanktionerne mod Rusland og en åbning af de to rørledninger for at finde en løsning på de to mest dramatiske trusler, som Tyskland står over for i øjeblikket: den akutte fare for en verdenskrig, som følge af konfrontationen med Rusland, og faren for et totalt økonomisk sammenbrud, som energiprisernes eksplosion er en vigtig del af.

Hvis der nogensinde har været en situation, hvor regeringen skal overholde sin ed om at forhindre skader på det tyske folk, så kræver denne terrorhandling en kompromisløs afklaring og konsekvenser for de ansvarlige. Konsekvenserne af svaret på spørgsmålet om gerningsmændene er enorme og sandsynligvis identiske med spørgsmålet om krig og fred.

Ud over alle spekulationer om, hvem der kan være ansvarlig, er spørgsmålet helt sammenligneligt med de omstændigheder, under hvilke angrebet den 11. september fandt sted: Ligesom det

amerikanske luftrum overvåges problemfrit af den nordamerikanske luft- og rumfartskommando (NORAD), er Østersøen et af de mest nøje overvågede områder i verden, og som siden den kolde krigs dage har været kontrolleret af NATO og naturligvis af kyststaterne Danmark, Sverige, Finland og Tyskland ved hjælp af et tæt netværk af sonarer og undervandsmikrofoner, der overvåger alle bevægelser til søs og i luften.

Som ved alle kriminelle handlinger opstår spørgsmålet: Hvem havde et motiv, hvem havde den tekniske og personalemæssige kapacitet til at udføre handlingen, og hvem var fysisk til stede på stedet i det pågældende tidsrum? Nødvendigheden af at opfylde disse tre kriterier reducerer listen over mulige gerningsmænd til en meget kort liste, og i betragtning af de enorme tekniske krav, der stilles til beskadigelse af rørledninger, som er nedlagt og betoneret i havbunden på 70 eller 88 meters dybde, er der enighed på alle sider om, at kun stater har sådanne kapaciteter – og der er faktisk kun tre: Rusland, USA og Storbritannien.

En yderst nyttig vurdering¹ af sabotagen af Nord Stream-rørledningerne er nu blevet offentliggjort af den schweiziske oberstløjtnant (pensioneret) Ralph Bosshard, der tjente i OSCE's særlige overvågningsmission i 2014 som senior planlægningsofficer og efterfølgende i OSCE's planlægningsgruppe på højt niveau som bl.a. operationsofficer. Han beskriver de betydelige tekniske udfordringer, der skal overvindes ved en sådan sabotagehandling, og reducerer derfor gerningsmændene helt klart til militære specialstyrker, hvilket øger udsigten til, at der kommer meningsfulde oplysninger om angrebet frem i lyset. Den robuste konstruktion af rørledningerne, hvis rør er lavet af specialstål omgivet af et betonkappe, der er begravet under sten og dækket af andre materialer, kræver komplekse teknikker og brug af kraftige sprængstoffer fra den militære sektor i ca. 80 meter under havets overflade.

Bosshard påpeger, at hvis den russiske flåde var en mulig synder, ville den ikke have gjort sig den ulejlighed at ødelægge rørledningerne ud for den danske ø Bornholm midt i et område, der overvåges nøje af NATO, men kunne have gjort det lettere i den finske bugt. Medmindre man altså ønskede at demonstrere den russiske overlegenhed i krigsførelse på havbunden over for NATO, angiver Bosshard som en ret usandsynlige forklaring.

Så hvis Rusland kan udelukkes som den skyldige – Rusland kunne trods alt bare have lukket for gashanen, hvis Moskvas mål havde været at “skabe usikkerhed” og drive gasprisen op, som nogle medier spekulerer i – hvilke muligheder er der så tilbage?

Jens Berger påpegede i Nachdenkseiten, at den årlige NATO-manøvre BALTOPS i midten af juni fandt sted i Østersøen, hvor 47 krigsskibe, herunder den amerikanske flåde med helikoptertransportskibet USS Kearsarge, deltog under kommando af den amerikanske 6. flåde. En del af denne manøvre var en del af Task Force 68, som opererede ud for Bornholm med ubemandede undervandsfartøjer, der kan desarmere miner, men naturligvis også teoretisk set placere dem.

Mærkeligt nok var netop denne flådegruppe omkring USS Kearsarge igen blevet registreret med positionssignaler kun 10 sømil fra Bornholm i sidste uge. Det betyder naturligvis ikke, at disse skibe var involveret, men det er meget vel muligt, at de kunne have været det.

Den russiske ambassadør ved FN, Vasily Nebensya, tilføjede yderligere bemærkninger på et møde i FN's Sikkerhedsråd, der blev indkaldt med kort varsel fredag, nemlig at USS Kearsarge havde været i nærheden af Bornholm hele tiden siden juni, at skibets helikopterflåde havde patruljeret i Bornholm-området siden begyndelsen af august, og at disse flys flyveveje på overraskende vis faldt sammen med rørledningernes forløb. Nebensja: “Jeg understreger, at der er tale om offentlige data

om geolokalisering af sø- og lufttransport, som registreres på grundlag af signalerne fra transponderne. Det betyder, at USA ikke skjulte sin tilstedeværelse, og at det gennemførte sine manøvrer på en åbenlyst demonstrativ og iøjnefaldende måde.”

Er det sandsynligt, at Rusland ødelagde rørledningerne, som der blev investeret i alt 20 milliarder dollars i, og som Rusland kunne have forventet betydelige indtægter fra på lang sigt? Putin tilbød stadig på SCO-topmødet i Samarkand for 14 dage siden at åbne Nord Stream 2 og dermed levere 55 milliarder kubikmeter om året, hvis Tyskland var villig til at ophæve sanktionerne mod Rusland.

Nu cirkulerer videoen af præsident Biden, der på en fælles pressekonference med kansler Scholz i Det Hvide Hus den 7. februar lover, at USA vil være i stand til at lukke Nord Stream 2, hvis Rusland invaderer Ukraine. Da en journalist spurgte Biden, hvordan han ville gøre det, eftersom projektet er under Tysklands kontrol, svarede han: “Jeg lover dig, at vi vil være i stand til at gøre det.”

Biden var ikke den eneste, der fremsatte sådanne trusler: Tucker Carlson præsenterede nu på Fox TV en video af Victoria Nuland, der annoncerede det samme på en pressekonference i Udenrigsministeriet tilbage i januar i tilfælde af en russisk invasion: “Uanset hvad, vil Nord Stream 2 ikke komme i brug.” Efter angrebet på rørledningerne glædede den tidligere polske udenrigsminister Radoslaw Sikorski – ægtemand til den stridslystne atlantiker Anne Applebaum – sig og henviste til Bidens løfte af 7. februar i et tweet: “En lille ting, men hvilken glæde. Tak til USA.” Tweetet er siden blevet slettet.

Det er klart, at de her anførte fakta er indicier og endnu ikke beviser gerningsmændenes identitet. Men konsekvenserne af angrebet på Nord Stream-rørledningerne er enorme. De forstærker massivt den umiddelbare udsigt til Europas afindustrialisering og afhængighed af amerikansk LNG-gas, og de eksploderende omkostninger fører allerede nu til en massiv

udvandring af virksomheder fra Europa og især Tyskland til USA. Alt dette betyder et massivt angreb på befolkningens levestandard.

Den omstændighed, at rørledningerne har lidt betydelige skader, som ifølge operatørerne på ingen måde er umulige at reparere, men som vil være meget tidskrævende, tager først og fremmest vinden ud af sejlene på deltagerne i protestaktionerne, som havde krævet, at rørledningerne blev åbnet, og at sanktionerne mod Rusland blev ophævet. Rørledningerne er ikke funktionsdygtige i den kommende vinter og fremover, og en mulig vej til en diplomatisk løsning med Rusland, også med hensyn til den voksende krigstrussel, er begravet.

Hvis det imidlertid skulle vise sig, at angrebet kun var en gennemførelse af det, som Biden havde annonceret den 7. februar i Scholz' nærvær, må Europa straks frigøre sig fra underkastelsen under USA og Storbritannien og bruge alle sine kræfter på at overvinde konflikten med Rusland og i stigende grad også med Kina med diplomatiske midler.

Under alle omstændigheder vil det amerikanske virke i baggrunden ikke være noget helt nyt. Den 27. februar rapporterede Washington Post, at Ronald Reagan havde accepteret en CIA-plan om at sabotere den sovjetiske økonomi ved i hemmelighed at give den bl.a. forurenede software, som senere forårsagede en gigantisk eksplosion i den sibiriske gasledning i januar 2004. Denne afsløring kom fra tidligere luftvåbenminister Thomas C. Reeds erindringer, som rapporterede, at denne eksplosion blot var et eksempel på den "koldblodige økonomiske krigsførelse", som CIA udførte mod Sovjetunionen i den kolde krigs sidste år. Det var økonomisk konkurs, der førte til afslutningen af den kolde krig, ikke krigsførelse eller en udveksling af atomangreb, sagde Reed.

Vi skal passe på, at de tyske politikere, der ønsker at "ødelægge Rusland", ikke frivilligt slutter sig til

gerningsmændene og dækker over forbrydelsen. De “hårdeste konsekvenser”, som Ursula von der Leyen har bebudet, skal imidlertid gennemføres, hvis vi i Tyskland ikke vil opgive os selv. Under alle omstændigheder skal det sikres, at Rusland inddrages i undersøgelserne. Det er bestemt ikke nok, at Scholz har lovet støtte til Danmark og Sverige. At Tyskland sammen med sine partnere og allierede ønsker at styrke sikkerhedsforanstaltningerne og beskyttelsen mod sabotage af kritisk infrastruktur, som regeringstalsmand Hebestreit sagde, lyder igen mere som en overgivelseserklæring end som en meddelelse om, at denne regering har til hensigt at repræsentere det tyske folks eksistentielle interesser, hvilket den med sit embedsløfte har svoret at gøre.

Det er på høje tid, at vi minder den om dette.

zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. <https://schillerinstitute.com/de/blog/2022/09/30/sabotage-an-den-nord-stream-gaspipelines-fuer-einmal-reicht-die-frage-des-cui-bono-nicht/>

Billede: Boban Markovic, CC BY-SA 3.0.png

Vil sabotagen af Nord Stream-rørledningerne være at gå over stregen?

Den 29. september 2022 (EIRNS) – Sprængningen i denne uge af begge Nord Stream-rørledninger, gennem hvilke russisk naturgas

kunne strømme til europæiske nationer, og som efter sigende forårsagede fire separate brud på rørledningerne, som det kan tage måneder at reparere, hvis overhovedet, markerer et vendepunkt i den globale sammenbrudskrise, der udgør en trussel mod hele menneskeheden. Hvorvidt denne vending medfører en yderligere acceleration i retning af en direkte NATO-Rusland-konflikt og en deraf følgende global atomkrig, eller om den viser sig at være en udløsende faktor for, at Europas og USA's befolkninger omsider beslutter sig for at sige "nok er nok", og agere for at omstøde den nuværende morderiske, destruktive politik og de eliter, der pålægger den, er dagens spørgsmål.

En kort gennemgang, af den hastigt foranderlige situation på den vestlige slagmark i kølvandet på sabotagen.

Hverken NATO eller Rusland betvivler, at rørledningerne er blevet sat ud af drift ved forsætlig sabotage. Det diskuteres også indgående, at det krævede tekniske færdigheder, som udelukkende en stat ville være i stand til at stille til rådighed, for at forvolde den slags skade. Hvilken stat (eller hvilke stater) er det afgørende spørgsmål, som er omstridt – og det kan kun behandles kompetent ved at stille spørgsmålet: cui bono, (hvem gavner det)?

Torsdag banede NATO vejen for at anklage Rusland som ansvarlig. Dets ledende politiske organ, Det Nordatlantiske Råd, udsendte en erklæring, som ikke nævnte Rusland ved navn, men som truende fastslog, at NATO's allierede "har forpligtet sig til at forberede sig på, afskrække og forsvare sig mod statslige og ikke-statslige aktørers anvendelse af energi og andre hybride taktikker med tvang", og præciserede at "ethvert bevidst angreb mod de allieredes kritiske infrastruktur, vil blive modsvaret med en forenet og resolut reaktion". Formuleringen er et ekko af NATO's artikel 5 om kollektiv handling. På et tidspunkt begyndte NATO og efterretningstjenesterne udtrykkeligt at pege fingre ad Rusland.

Ruslands præsidentielle talsmand, Dmitrij Peskov, afviste beskyldningen mod Rusland som latterlig – hvad har Rusland at vinde ved at ødelægge landets egen gaskapacitet – men han antydede også, at sabotagen forekom at være “en form for terrorangreb, muligvis på statsligt niveau”. Rusland har indkaldt til et hastemøde i FN’s Sikkerhedsråd for at drøfte en undersøgelse af hændelsen, som nu forventes at blive afholdt fredag eftermiddag den 30. september. Men som Peskov advarede, forekommer betingelserne for den form for tæt samarbejde, der kræves for at gennemføre en seriøs undersøgelse, at være praktisk talt ikke-eksisterende.

“Washington skubber situationen i retning af en direkte konfrontation mellem de store atommagter, der er forbundet med uforudsigelige konsekvenser”, advarede Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, i sin artikel i The National Interest den 28. september med titlen “Cuban Missile Crisis 2.0 Over Ukraine?” Antonov hæftede sig ved illusionen hos de amerikanske og britiske militære planlæggere, der ubekymret diskuterer mulighederne for en “begrænset” atomkonflikt, som om “kun” Europa ville blive berørt og ikke USA. Antonov mindede om: “Dette er et ekstremt farligt ‘eksperiment’. Det er sikkert at antage, at enhver brug af atomvåben hurtigt kunne føre til en optrapning af en lokal eller regional konflikt til en global konflikt.”

Den pensionerede amerikanske oberst Richard Black udsendte i denne uge et åbent brev til den amerikanske kongres, der på samme måde advarede om den voksende atomare risiko i Ukraine-konflikten. Oberst Black advarede om, at “løs snak om at iværksætte et atomangreb rettet mod Rusland” fra ledende republikanere og demokrater synes at udgøre “et bevidst forsøg på at vænne amerikanerne til tanken om atomkrig”. Men der vil ikke være nogen begrænset, gengældende atomudveksling på nogen som helst amerikansk brug af disse våben. “Rusland ville igangsætte en øjeblikkelig, massiv nuklear respons, herunder luft- og jordbaserede hypersoniske missiler og ballistiske

missiler afsendt fra ubåde. Hver russisk ubåd vil affyre 100 atomspræghoveder, hvilket er tilstrækkeligt til at afbrænde hele området omkring den nationale hovedstad eller det vesteuropæiske industrielle kerneområde... Atomkrig er utænkeligt; fred er en bedre fremgangsmåde”, opfordrede han kongresmedlemmerne.

Denne forfærdelige atomfare, kombineret med det accelererende sammenbrud i folks muligheder for at få adgang til mad, bolig, elektricitet, lægehjælp og en anstændig uddannelse, enten på grund af deres uoverkommelige omkostninger eller fordi disse livsfornødenheder ikke længere er til rådighed, har skabt kimen til en generel eksplosion blandt befolkningerne i Europa og USA. Nu kommer der i tillæg til denne krise nyheden om, at NATO og vestlige regeringer muligvis bevidst har skubbet Ukraine-konflikten ind i en direkte NATO-Rusland-konfrontation ved at sprænge rørledninger i stykker, som kunne have skaffet gas til Europa til en overkommelig pris.

Troen på, at USA står bag angrebet, dominerer diskussionen på flittigt læste alternative mediesider som NachDenkSeiten, hvis motto er: “For alle, der stadig har egne tanker”. Overvej konsekvenserne for de transatlantiske forbindelser af det, som Albrecht Müller, redaktør af dette site og en institutionel person, der tidligere har været planlægningschef for to socialdemokratiske kanslere og siddet i Forbundsdagen i syv år, skrev i dag:

“Det er endnu ikke 100 % sikkert, at USA står bag sabotagen af de to rørledninger i Østersøen. Men beviserne og interesserne taler for det... Er vi egentlig klar over, hvad det indebærer? Vores vigtigste allierede, som de fleste tyskere og det officielle Tyskland betragter som en ven i politik og medier, ødelægger transportruten for vores vigtigste energiforsyning og dermed et vigtigt fundament for industriel aktivitet i vores land... At svække en industriel konkurrent i Europa permanent. At trække industrivirksomheder væk fra Tyskland til USA! At dokumentere at USA hævder at være den eneste

verdensmagt. Vi bør være klar over, hvad det indebærer. Det er den brutale afslutning af et venskab... Vores problem er USA. I har også sørget for, at forståelsen med Rusland torpederes. Millioner af tyskere vil lide under følgerne heraf.”

Også inden for USA er der signaler om, at nogle institutioner erkender, at løgnene er gået for vidt, og at der er for meget på spil, og at det amerikanske folk hellere må mobilisere sig mod krigsfremstødet. Tirsdag aften udsendte Fox News' Tucker Carlson et frontalangreb, der rejste muligheden, endog sandsynligheden for, at USA havde sprængt Nord Stream-rørledningerne i luften, og dermed “er trådt ind i en ny fase”. En fase, hvor USA er i direkte krig mod verdens største atommagt”. Onsdag blandede den tidligere præsident Donald Trump sig og advarede med “World War III anyone?” som respons på videoen med præsident Biden, der lovede at lukke Nord Stream 2 i februar, på den ene eller anden måde. USA's ledere skal “forblive ‘cool, calm and dry’... ikke gøre tingene værre med sprængningen af rørledningen”, advarede Trump. En forhandlet aftale må “gennemføres NU”. Begge sider har brug for og ønsker det. Hele verden er involveret.” Han meldte sig frivilligt til at stå i spidsen for forhandlingerne.

Hvis det ender med at vise sig, at NATO og USA faktisk var ansvarlige for at ødelægge Nord Stream-rørledningerne, drevet til et sådant vanvid af deres kollapsende transatlantiske finanssystem, kan den gryende erkendelse af hvad det virkelig indebærer, være tilstrækkeligt til at vække befolkningerne i Europa og USA til at tvinge deres politiske ledere til at agere for at standse dette vanvid.

Foto: Brett Sayles, Pexels

Norsk støttede russisk-amerikanske back-channel-samtaler?

Sept. 29, 2022 (EIRNS)—The Russian International Affairs Council has reported that the Norwegian Center for Conflict Resolution (NOREF) sponsored a meeting of Russian and U.S. “experts” on Sept. 16. NOREF, which played a key role in facilitating Palestinian-Israeli negotiations which concluded in the Oslo Accords, specializes in hosting both formal Norwegian or international negotiations (“Track One diplomacy”), and “Track Two diplomacy,” the name used for back-channel discussions between contending sides in the form of informal dialogue between unofficial representatives of the contending sides. The Russian-American talks were clearly of the Track 2 form, “a key characteristic of [which] is the need for discretion,” NOREF reports.

Thus, RIAC named the Russian participants, not the Americans. The NOREF site provides no public information on its meetings, appropriate to its “Track two” role. The RIAC note reads:

“On September 16, 2022, with the support of the Norwegian Center for Conflict Resolution (NOREF), a remote meeting was held for a group of Russian and American experts to discuss the state and prospects for the development of bilateral relations between Russia and the United States in the context of the European security crisis and the Russian special military operation on the territory of Ukraine.

“In particular, the discussion focused on the risks of this conflict escalating and reaching the level of direct military confrontation between Russia and NATO, the impact of midterm elections to the U.S. Congress on American approaches towards the Russian-Ukrainian conflict, the dynamics of interaction

between the two countries on the conflict situations in the Middle East and other regions of the world, prospects for restoring dialogue on strategic arms control, and other issues.

“Russian side at the meeting was represented by Andrey Kortunov, RIAC Director General; Dmitry Suslov, RIAC Member, Deputy Director at the Center for Comprehensive European and International Studies of National Research University Higher School of Economics (HSE), Senior Lecturer, Deputy Director, Council for Foreign and Defense Policy; and Nikolay Surkov, RIAC Expert, Senior Researcher at IMEMO RAS.”

Foto: chepté cormani, Pexels

Pave Frans om krigen i Ukraine

Den 28. september – Det forlyder, at pave Frans for nylig udtalte i Kasakhstan:

“Der er en krig i gang. Jeg vil mene, at det er en fejl at betragte det som en cowboyfilm, hvor der er gode og onde. Det er endvidere en fejl at tro, at det er en krig mellem Rusland og Ukraine. Nej: Det er en verdenskrig.”

Foto: Luis Núñez, Pexels

Indonesisk udenrigsminister opfordrer til et "nyt paradigme for fred"

Den 28. september 2022 (EIRNS) – I sin meget stærke tale til drøftelserne i FN's Generalforsamling den 26. september, opfordrede den indonesiske udenrigsminister, Retno Marsudi, indtrængende til, at "vi har brug for dette nye paradigme ... for at genoplive fredens ånd". Hun sammenlignede den internationale situation med forholdene i Europa umiddelbart før Anden Verdenskrig, med den store depression, fremkomsten af ultranationalisme, konkurrence om ressourcer og rivalisering mellem stormagter. Hun advarede om, at hvis udviklingen i verden fortsætter på den nuværende måde, kan det føre til en storkonflikt. Hun erklærede: "Jeg vil foreslå jer en verden, der er baseret på et nyt paradigme. Et paradigme med win-win-princippet og ikke et paradigme med et nulsumsprincip. Et paradigme med engagement i stedet for inddæmning. Et paradigme for samarbejde i stedet for konkurrence. Det er den grundlæggende løsning, som vi har brug for," understregede hun.

Mens hun udtalte, idet hun gentog sig selv to gange: "De grundlæggende principper om suverænitet og territorial integritet er ikke til forhandling", uddybede hun: "I mellemtiden er en fredelig løsning den eneste mulighed for at løse konflikterne. En tradition for dialog og samarbejde vil skabe strategisk tillid. Det er de spilleregler, som vi skal overholde, hvis vi virkelig ønsker fred. Det er vores ansvar at anvende dem konsekvent, og ikke kun tilfældigt eller når vi finder det passende."

Hun fortsatte og redegjorde for Jakartas politik: "Mange steder blev den regionale arkitektur efter krigen opbygget som et redskab til inddæmning og fremmedgørelse. Dette fænomen

fortsætter i dag med mini-laterale grupperinger. Mange bliver en del af en stedfortræderkrig mellem stormagter. Dette er ikke, hvad regional arkitektur bør bestå af. Den skal tjene som en byggesten for fred og stabilitet i stedet for at underminere den. ASEAN blev oprettet netop med dette formål for øje. Vi nægter at være en brik i en ny kold krig. I stedet fremmer vi aktivt paradigmet om samarbejde med alle lande. Dette paradigme vil også være retningsgivende for Indonesiens formandskab i ASEAN i det kommende år.”

Hun understregede endvidere Indonesiens fokus i rollen ved dette års formandskab for G20: “Hele verden sætter sin lid til, at G20 skal være en katalysator for den globale økonomiske genopretning, især for udviklingslandene. G20 må ikke fejle. Vi kan ikke lade den globale genopretning være afhængig af geopolitik. Vi må handle hurtigt for at løse fødevare- og energikriserne, og forhindre at der opstår en gødningskrise. Ellers risikerer vi, at yderligere milliarder af mennesker vil være i fare, især i udviklingslandene.” (<https://kemlu.go.id/portal/en/read/4018/pidato/statement-by-minister-for-foreign-affairs-of-the-republic-of-indonesia-at-the-general-debate-of-the-77th-session-of-the-un-general-assembly-new-york-26-september-2022>)

Foto: Anna Shvets, Pexels

Schiller Instituttet deltager i et DIIS seminar om atomkrig og nedrustning

KØBENHAVN, 27. september – Meget passende afholdt Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) i dag et

arrangement med titlen "Atomkrig og fremtidsudsigterne for atomnedrustning", og to organisatorer fra Schiller Instituttet deltog. Seminaret var hybridt, både med folk i lokalet og live via internettet.

Her er et link.

En folder med dagens ledende artikel af LaRouche-bevægelsens formand, Helga Zepp-LaRouche: "Wake up or you may not be here next week", blev uddelt.

Det meste af seminaret og diskussionen handlede om udsigterne for atomnedrustning, men der var også henvisninger til den farlige situation mellem NATO-Ukraine og Rusland, hvor der er en åben diskussion om mulig anvendelse af atomvåben.

Under den første del af seminaret talte en britisk ekspert i nedrustning, hovedsagelig om nedrustning, men med hensyn til den aktuelle situation beskyldte han udelukkende den russiske part for at true med at gøre brug af atomvåben.

I begyndelsen af spørgerundens anden del spurgte ordstyreren, DIIS-forsker Rens van Munster, om Putins trussel om at bruge atomvåben, hvis den territoriale integritet trues, hvilket nu er blevet farligere efter folkeafstemningerne, og efter at USA har meddelt, at det vil medføre katastrofale konsekvenser. Er dette retorik, eller bringer det os tættere på en atomkrig?

Under den næste spørgerunde kunne en organisator fra Schiller Instituttet give en orientering om de vigtigste punkter i Helgas advarsel (ved 2 timer og 10 minutter): at den nuværende krise er værre end Cuba-krisen; at det er som to hurtige atomtog, der er på vej mod sammenstød, og at de kan kolliderede allerede i denne uge efter folkeafstemningen i det østlige Ukraine; at der også har været trusler om atomangreb og forebyggende atomangreb fra NATO's side; at russerne har den opfattelse, at Vesten er ude på at splitte Rusland; og at Helga har opfordret folk i Vesten til at tale åbent om faren og om behovet for forhandlinger af en ny international

sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hun rundede af med at spørge de fire paneldeltagere, hvad der kan gøres for at bringe os tilbage fra afgrunden?

Tom Sauer, en forsker i nedrustning fra Belgien svarede, at spørgsmålet om nedrustning er langsigtede anliggender, men som denne kvinde påpegede, med henvisning til organisatoren, har vi i denne uge et atomart problem i Ukraine. I Ukraine har vi en atomvåbenstat, der angriber en ikke-atomvåbenstat. Vil Putin bruge atomvåben? Det ved jeg ikke. Folk troede ikke på Putin, da han i 2008 advarede om, at hvis Ukraine ville tilslutte sig NATO, ville Rusland indtage Krim og det østlige Ukraine, eller før februar, at han ville bruge troppeopbygningen ved grænsen til at angribe, og jeg ved ikke, om han vil bruge atomvåben nu, men det er meget faretruende.

Den vigtigste udtalelse under hele arrangementet kom fra John Kierulf, pensioneret dansk diplomat fra Udenrigsministeriet i Danmark. I sine indledende bemærkninger fortalte han, at USA har en politik for et såkaldt atomart overrumplingsangreb [first strike]. Det er kun Kina, som ikke har det. Mod slutningen af seminaret opfordrede ordstyreren ham til at uddybe dette. Han citerede fra Daniel Ellsbergs bog, "The Doomsday Machine": Confessions of a Nuclear War Planner:

"Ligesom de bomber, der ødelagde Hiroshima og Nagasaki, ville ethvert fremtidigt angreb med et enkelt taktisk atomvåben i nærheden af et tætbeholdt område, dræbe titusinder til hundredtusinder af ikke-kampdeltagere, ligesom dengang. Derfor er nærmest en hvilken som helst trussel om første brug af et atomvåben en terrortrussel. Enhver nation, der fremsætter sådanne trusler, er en terrornation. Det omfatter USA og alle dets allierede [det omfatter os, tilføjede han], herunder Israel, sammen med Rusland, Pakistan og Nordkorea."

Kierulf tilføjede, at hvis den handling, som man vil udføre, er ulovlig, så er truslen også ulovlig. Vi har ikke brug for dem, da nutidens konventionelle våben kan udslette ethvert

militært mål. Atomvåben er selvmord eller altødelæggende våben. Afskrækkelse har fejlet ved mange lejligheder.

Han sluttede med at citere fra en tale, som præsident Reagan holdt i 1984, som var rettet til den amerikanske kongres, om hvorfor atomvåben bør afskaffes:

“En atomkrig kan ikke vindes, og må aldrig udkæmpes. Atomvåben forårsager ubeskrivelige lidelser og drab på uskyldige civile. De er ulovlige i henhold til den humanitære folkeret og er en forbrydelse mod menneskeheden. De er ubrugelige som afskrækkelse. De koster milliarder af dollars og giver ingen sikkerhed. Tværtimod vil enhver brug af atomvåben ødelægge vores civilisation og natur. Det vil sige alt menneskeliv og alle levende arter.”

Zepp-LaRouche: Vågn op nu, for ellers eksisterer du måske ikke mere ved denne tid i næste uge

Den 26. september 2022 (EIRNS) – En overdrivelse? Desværre ikke.

Verden er på vej mod et atomart opgør mellem USA-NATO og Rusland, med alt for få stemmer i Vesten, der hæver sig i protest og kræver alternativer, advarede Helga Zepp-LaRouche i en politisk diskussion med LaRouche-bevægelsens organisatorer mandag eftermiddag. “Denne nuværende krise omkring Ukraine er langt, langt mere farlig end Cuba-krisen i 1962. Den udgør en eksistentiel trussel mod hele civilisationen.”

Det er næsten som om verden eksisterer i to parallelle universer, erklærede Zepp-LaRouche. På den ene side er Ruslands ledende kredse fuldt ud overbevist om, at Vestens NATO-struktur er ude på at ødelægge Rusland i sin helhed, at splitte det i småstykker og "afkolonisere" det, som forskellige tænketanke åbent opfordrer til. Præsident Putin udtrykte dette i sin tale til den russiske nation den 21. september. Udenrigsminister Lavrov og ambassadør Antonov har udtalt det samme både hjemme og i udlandet. Og en udtalelse fra den indflydelsesrige Izborsk Club, ligeledes den 21. september, talte på vegne af mange i Rusland, da den advarede om, at dette er "et skæbnesvangert øjeblik i historien". Den voldelige konfrontation mellem Rusland og Vesten medfører det ultimative spørgsmål: Vil Rusland overleve i denne kamp, eller vil det endelig og uigenkaldeligt forsvinde. En stor krig er umiddelbart forestående."

I det "andet" univers er NATO og Vesten fast besluttet på at bruge Ukraine-krigen til at gennemtvinge deres årtier gamle dagsorden om at "afkolonisere" eller fuldstændigt opsplitte Rusland i magtesløse ministater – en politik, som Zbigniew Brzezinski og andre aktiver fra London længe har været fortalere for. De har gentagne gange i løbet af det sidste år, højere og højere for hver dag, erklæret, at de er fuldt ud parate til at anvende atomvåben for at tvinge Rusland til at trække sig tilbage og kapitulere.

"Tingene er ved at gå grueligt galt", advarede Zepp-LaRouche. Vi har to højhastighedstog – atomtog – som kører mod hinanden, og der vil ske en togulykke, medmindre dette afværges i de kommende dage.

Begivenhederne i de sidste 24 timer har blot bekræftet denne vurdering. Folkeafstemningerne er i gang i de fire regioner i Ukraine, og alt tyder på, at der både er en meget stor valgdeltagelse, samt at der vil være en overvældende stemmeprocent til støtte for tilslutning til Rusland – som det var tilfældet med Krim tilbage i 2014. Afstemningen afsluttes

den 27. september, og russiske parlamentarikere mener, at de sidste faser for regionernes tilslutning vil være gennemført inden den 30. september. På det tidspunkt vil de blive betragtet som en del af Rusland – {og forsvares som sådan af Moskva}.

I går blev udenrigsminister Tony Blinken og den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan sendt ud for at fortælle det nationale tv-publikum, at: “Vi vil ikke anerkende de falske folkeafstemninger”, som Sullivan udtalte på CBS, “og vi vil håndtere dette område som det det er – ukrainsk territorium, ikke russisk territorium. Og vi vil fortsætte med at støtte ukrainerne, når de forsøger at ophæve besættelsen af dette område”. Og så for en god ordens skyld: “Enhver brug af atomvåben vil blive mødt med katastrofale konsekvenser for Rusland”. Blinken foretrak at true med, at Rusland ville lide “forfærdelige konsekvenser”.

Zepp-LaRouche afrundede sine bemærkninger med en skarp advarsel: “Vi er nødsaget til at indlede en komplet rød alarm-mobilisering. Hvis der ikke lyder nogen tydelige stemmer af uenighed fra USA og Europa, vil dette i sig selv udgøre en faktor i Moskvas strategiske vurdering.”

Vi må ændre den opfattelse i udlandet, at der næsten ikke er nogen forstandige stemmer i USA og Europa , eller i det mindste ikke tilstrækkeligt indflydelsesrige stemmer til at ændre den nuværende kurs mod atomar udslettelse. Disse stemmer må hæves {nu}, og højt – stemmer der forstår, at der er et grundlag for en forhandlet løsning på krisen i Ukraine, bygget op omkring en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til {alle} nationers behov.

Fremtrædende russere er opmærksomme på, og har erklæret det offentligt, at Lyndon LaRouches stemme har været afgørende, som den nødvendige formidler af ideer til en sådan politik til gavn for begge parter, og det er derfor, at deres fjender

ønsker at stoppe talerne på Schiller Instituttets konferencer.

Foto: Loc Dang, Pexels

Planlægger London en Krimmissilkrise til oktober?

Den 23. september 2022 (EIRNS) – “Der er én ting, og kun én ting, som kunne redde verden, og det er, at Amerika skulle føre krig mod Rusland i løbet af de næste to år og etablere et verdensomspændende imperium ved hjælp af atombomben.” – Bertrand Russell, september 1945.

Hvordan er vi nået hertil, til det, som den tidligere våbeninspektør Scott Ritter fra marinekorpset kalder “et sekund i midnat”? “Dommedagsuret er bogstaveligt talt et sekund i midnat, og vi i Vesten kan udelukkende bebrejde os selv”. Hvem har på vores vegne besluttet, at der skal erklæres atomkrig mod Rusland? Hvornår blev det besluttet, og hvorfor var vi ikke (mentalt) til stede?

I en vis forstand kan man hævde, at denne beslutning blev truffet lige efter den 12. april 1945, hvor præsident Franklin Delano Roosevelt døde. Hvad angår spørgsmålet om, hvem der har besluttet sig for atomkrig, så overvej ordene fra London Economist fra 2007, da artiklen fremadrettet omtalte det, som tidsskriftet forventede, ville blive indført af den på daværende tidspunkt ikke-valgte Barack Obama: “I det farlige andet årti af det (21.) århundrede, da Vladimir Putin genoptog sin tredje periode som russisk præsident og stod klar til at invadere Ukraine, var det EU, der fik Obama-administrationen til at true med massiv nuklear gengældelse.”

Er det Storbritannien, som på tærsklen til 60-årsdagen for Cuba-krisen i oktober 1962 skubber verden mod termonuklear udslettelse? Den tidligere tyske CDU-talsmand for forsvarsanliggender, Willy Wimmer, valgte i sin beskrivelse af den forandrede strategiske realitet, som verden nu står over for, når folkeafstemningerne er afsluttet i næste uge, i de fire områder, som nu er besat af Ruslands særlige militære operation, at minde verden om, at NATO havde overtrådt folkeretten ved at indlede krig mod Serbien i 1999. Den militære aktion blev gennemført under dække af noget, der hedder "Responsibility To Protect"(ansvar for beskyttelse). RTP blev første gang introduceret for offentligheden af Londons Tony Blair under en tale, som han holdt i Chicago Economic Club. "Det tog Tony Blair én tale i 1999 at lokke den vestlige verden i en fælde med en endeløs række af interventionistiske krige. Vi bekymrer os måske om befolkningen i Tibet, Baghdad og Libyen, men er vi menneskehedens frelsende riddere?" spurgte forfatter Geoffrey Wheatcroft i en artikel fra 2011, "Once Upon a Time in Westphalia". Evig krig, skrotning af den Westfalske Fred i 1648, der i over tre århundreder har været en hjørnesteen i civiliseret krigsførelse, har udgjort britisk politik siden 1999. Nu, hvis ikke den forhindres af indsatsen fra enkeltpersoner og organisationer, som arbejder sammen med Schiller Instituttet, vil den anglo-amerikansk tilskyndede permanente krig " foregå termonukleart", uanset hvad der bliver fremført om det modsatte.

Den bagvedliggende nødvendighed af at fremme dyre, forgæves krige, som ikke kan vindes, er det neoliberale systems moralske og økonomiske fallit. Men det er den malthusianske, rovgriske tankegang og den forfaldende dødkultur, som den transatlantiske verden er sunket ned i, der har et endegyldigt greb om de allerede fortrængte angloamerikanske "herrer af universet". Det Britiske Imperiums hånd, kong Charles, holder og tynger den globale bevidsthed. Krigsvåbnene er også rettet mod Europas befolkninger, og der er oprør i luften og i

gaderne over for dette selvforskyldte vanvid. I virkeligheden har Europas og Amerikas befolkninger imidlertid altid været betragtet som overflødige, hvilket bibringer en makaber ironi til sloganet "nu er vi alle ukrainere". Varme, mad og sundhed vil blive taget fra dem alle, nu, medmindre de kæmper. Disse befolkninger må bringes til at indse, at det finansielle oligarki også har sat dem på en universel "dræberliste". Helga Zepp-LaRouche, den amerikanske senatskandidat Diane Sare og de tusindvis af andre, der er udpeget på de ukrainske lister, er blot de første.

Husk Storbritanniens gale kong Charles' ord på sidste års COP26, "Halloween-klimatopmøde": "Med en voksende befolkning, der lægger et stigende pres på planetens begrænsede ressourcer, er vi nødt til at reducere CO2-udledningerne hurtigst muligt... Her er der behov for en omfattende militærlignende kampagne for at samle den globale private sektors styrke." Alle tilgængelige ressourcer skal sættes ind – ikke "for at stoppe den globale opvarmning", men for at føre total krig mod Rusland og Kina og alle, som modsætter sig denne totale krigspolitik. Formålet bag påskuddet om den globale opvarmning er nu blevet fuldt ud afsløret.

Den yderst krigeriske premierminister, Liz Truss, har netop opfordret til et "økonomisk NATO", hvilket afslører, som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet konsekvent har fastholdt, at sanktionspolitikken i virkeligheden var, med den franske finansminister Bruno Le Maires ord, "total finansiel atomkrig". "Lad os gøre det klart. Vi ønsker at ramme hjertet af det russiske system, vi sigter mod Vladimir Putin, vi sigter mod oligarkerne, men vi sigter også mod hele den russiske økonomi." Der er ingen tvivl om, at Truss, den tidligere udenrigsminister, nu også vil forsøge at gennemføre, især over for de afrikanske, sydamerikanske og asiatiske nationer, der forsøger at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, anbefalingerne i Chatham House-rapporten fra juni 2022: "NATO Must Prioritize Climate Change as a Security

Issue" (NATO skal prioritere klimaændringer som et sikkerhedsanlæggende).

Vi er nu nået frem til "et sekund før midnat", hvor USA og Storbritannien direkte indsætter den fascistiske Azov-bataljon, som er forstærket med mange uddannede specialister og NATO-personel og -våben, og som fører en "afghansk" lignende krig ved Ruslands grænse, ved hjælp af det som er blevet benævnt "Resistance Operations Concept". Men hvis alt går som planlagt, kan disse styrker allerede om nogle få dage befinde sig inden for Rusland, som følge af de folkeafstemninger, der nu afsluttes. The Economist opfordrer til flere våben, mere træning og yderligere penge til Ukraine. Så er der artiklen fra 20. maj af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI): "This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea" (Denne krig indebærer stadig nukleare risici – især i forbindelse med Krim): "Hvis en rød linje ikke blev accepteret af Ukraine, kunne Rusland så se sig nødsaget til at overveje en række yderligere muligheder for optrapning, f.eks. at sætte sine atomstyrker i højere beredskab. Stillet over for alternativet med det sandsynlige tab af Krim, kunne Putin antage, at Ukraine (med USA's opmuntring) sandsynligvis ville blinke først. Det ville betyde et øjeblik med ekstrem fare, hvor alle parter ville forsøge at forstå hinandens hensigter, selv om de ønskede at forfølge deres nationale interesser.

"Netop på grund af den fare, der er forbundet med en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser."

Alle fornuftige personer, især dem med nogen som helst indflydelse, må slutte sig til Schiller Instituttet og tage bladet fra munden nu. Hundredvis, tusindvis af mennesker burde rykke så meget som muligt af deres tidsplaner, for at afsætte oktober måned. Kontakt andre du kender, og giv dem mulighed for at deltage. På vegne af det, som verden bekæmpede

fascismen for at bevare, til ære for de 100 millioner, der døde som ofre af den ene eller anden årsag i disse år, og i anerkendelse af vores gæld til dem, der endnu ikke er født, herunder på andre planeter, må vi ikke svigte menneskeheden, i det der i de kommende uger, dage og timer kan vise sig at blive den farligste periode i hele menneskehedens historie.

Foto: Irina Zimno, Pexels

Debatten på DR med Jens Jørgen Nielsen: Krisernes tid

Se programmet her.

22. sep 2022:

“Økonomien er på vej ned, og udsigterne er ikke blevet bedre efter, at Ruslands præsident Putin har bebudet, at han vil sende yderligere 300.000 soldater til Ukraine. Spørgsmålet er, hvordan Vesten skal reagere på de flere forskellige kriser, som verden står overfor? Og hvad betyder svaret, for de økonomiske udsigter?

Vært: Clement Kjersgaard. “